

eBook

ROMAN 7

Assamese Bible Class

Pr. Valson Samuel

more details

*Pastor. Benny
Thodupuzha
MOB: 9447 82 83 83*

*Pastor. Rajan Victor
Trivandrum
MOB: 9495 333 978*

Editing & Publishing

Amen TV Network
Trivandrum, Kerala
Mob : 999 59 75 980 - 755 99 75 980
www.amentvnetwork.com
Youtube : [amentvnetwork](https://www.youtube.com/amentvnetwork)

ৰোমীয়া ৮ অধ্যায়, ১৮ পদ পঢ়ক। কিয়নো আমাৰ বাবে যি প্ৰতাপ প্ৰকাশিত হ'ব, তাৰে সৈতে বৰ্তমান সময়ৰ দুখৰ তুলনা কৰিবলৈ মই কোনো বিষয় যোগ্য নহয় বুলি গণ্য কৰোঁ। **(Rom 8:18)**। ইয়াৰ সোতৰ বাক্যৰ শেষৰ অংশ পঢ়ি থাকোঁতে, খ্ৰীষ্টে সৈতে মহিমাৰিত হ'বলৈ যদিহে আমি তেওঁৰ সৈতে দুখভোগ কৰোঁ, **(Rom 8:17)**। ৰোমীয়ালৈ লিখা পত্ৰ অষ্টম অধ্যায় ১৮ পদ পঢ়ক। কিয়নো আমাৰ বাবে যি প্ৰতাপ প্ৰকাশিত হ'ব, তাৰে সৈতে বৰ্তমান সময়ৰ দুখৰ তুলনা কৰিবলৈ মই কোনো বিষয় যোগ্য নহয় বুলি গণ্য কৰোঁ। **(Rom8:18)**। তাৰ পিছত বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক হোৱাৰ পিছত। ৰোমীয়াৰ পঞ্চম অধ্যায়ৰ প্ৰথম পদত, এই কাৰণে আমি বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক বুলি গণিত হোৱাত, আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ যোগেদি ঈশ্বৰৰ সৈতে আমাৰ শাস্তি আছে। **(Rom 5:1)**। ৰোমীয়াৰ পত্ৰৰ পঞ্চম অধ্যায়ৰ দ্বিতীয় পদত, তেওঁৰ যোগেদি আমি বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ভিতৰত সোমাবলৈ পাওঁ, ইয়াতে আমি অনুগ্ৰহ পাই স্থিৰেও আছোঁ। ইয়াতে আমি আনন্দ কৰোঁ, এই ভাৰসালৈয়ে এদিন ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ অংশীদাৰ হম। **(Rom 5:2)**। যাত্ৰা আৰম্ভ হয়। যেতিয়া আমি সেই যাত্ৰা আৰম্ভণ কৰো তেতিয়া আমি নিজৰ ভিতৰতে ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ অলপ আশা প্ৰাপ্ত কৰিবলৈ প্ৰয়োজনীয়। যেতিয়া কোনোবাই কয় যে সেই আশা অবিহনে বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক বুলি গণ্য কৰা হয়। যদি আমাৰ এনে চিৰন্তন আশা, গৌৰৱময় আশা নাথাকে, তেন্তে এই জীৱনৰ আশা সংসাৰিক হ'ব। পৃথিৱীত এটা গৌৰৱ আছে আৰু আমি আমাৰ আগত তাৰ লগত থাকিম। ঈশ্বৰৰ মণ্ডলীত এনে বহু জীৱন আছে। গতিকে সেই আশা যদি আমাৰ মাজত বাঢ়ি নাযায়, তেন্তে আমি তেওঁৰ আজ্ঞাকাৰী জীৱন যাপন কৰিব নোৱাৰিম। যদি আমি ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ আশাৰ প্ৰকাশন নাপাওঁ, তেন্তে তেওঁৰ আজ্ঞাকাৰী জীৱন যাপন কৰাটো সম্ভৱ নহয়। এটা হ'ল যেতিয়া আমি কৰিন্থীয়াৰ ১৫ অধ্যায়ৰ ১৯ পদটো পঢ়ো খ্ৰীষ্টত আমাৰ যি আশা, সেয়ে যদি অকল এই জীৱনৰ আয়ুস কাললৈ হয়, তেনেহলে আমি সকলো মানুহতকৈ অধিক দয়া নপোৱাকৈ আছোঁ। **(1 Cor 15:19)**। ইব্ৰী পত্ৰৰ দ্বিতীয় অধ্যায়ত আমাৰ প্ৰভুৱে মৃত্যুৰ সোৱাদ লৈছিল, যিটো তেওঁৰ ক্লুচ উপভোগ কৰাৰ মূল কাৰণ। ইব্ৰী ২ অধ্যায় ন - দহ বাক্য পঢ়ক। তথাপি আমি যীচুক দেখিছোঁ, যি জনক স্বৰ্গৰ দূত সকলতকৈ অলপহে সৰু কৰা হ'ল; তেওঁ দুখভোগ কৰি মৃত্যুবৰণ কৰাৰ কাৰণে তেওঁক মহিমা আৰু সন্মানৰ ৰাজমুকুট পিন্ধোৱা হ'ল। সেয়েহে, ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহত প্ৰত্যেক মানুহৰ বাবে যীচুৱে মৃত্যুৰ আশ্বাদ ল'লে। সকলো ঈশ্বৰৰ কাৰণে আৰু সকলো তেওঁৰ যোগেদি হ'ল। সেই বাবে অনেক সন্তানক ঈশ্বৰে গৌৰৱৰ ভাগী কৰাৰ উদ্দেশ্যেৰে আৰু তেওঁলোকৰ পৰিত্ৰাণৰ অৰ্থে যীচুক কষ্টভোগৰ মাজেদি সিদ্ধ কৰি তোলা কাৰ্য ঈশ্বৰৰ সঠিক কাৰ্য আছিল। **(Heb 2:9, 10)**।

আৰু যে পুত্ৰই নিজৰ দুখ-কষ্টৰ দ্বাৰা আত্মাকাৰীতা শিকিছিল আৰু সিদ্ধ হৈছিল, তেওঁ তেওঁৰ আত্মা পালন কৰা সকলোৰে বাবে চিৰন্তন পৰিত্ৰাণৰ কাৰণ হৈ পৰিছিল। প্ৰথমে, পিতৰৰ প্ৰথম অধ্যায়ৰ ১১ পদত কেনেকুৱা ধৰণৰ পৰিত্ৰাণ আহিবলগীয়া আছিল, সেই বিষয়ে তেখেত সকলে অনুসন্ধান কৰি জানিব বিচাৰিছিল। এই বিষয়ে খ্ৰীষ্টৰ আত্মাই কোৱা সেই কাল বা সময়ৰ কথাও অনুসন্ধান কৰি জানিবলৈ বিচাৰিছিল। খ্ৰীষ্টৰ প্ৰতি ঘটিবলগীয়া দুখভোগ আৰু পাছত তেওঁলৈ আহিবলগীয়া মহিমাবোৰৰ বিষয়ে সেই আত্মাই তেখেত সকলক আগতীয়াকৈ কৈছিল **(1 Peter 1:11)**। সেইবোৰত খ্ৰীষ্টৰ আত্মাই খ্ৰীষ্টৰ ওচৰলৈ অহা দুখ আৰু তাৰ পাছত অহা মহিমা, দুখ আৰু মহিমাৰ পিছত আহে, ১ পিটাৰ ৪ অধ্যায় বাৰ আৰু তেৰ বাক্য হে প্ৰিয় লোক সকল, আপোনালোকক পৰীক্ষা কৰিবৰ কাৰণে আপোনালোকৰ মাজত যি অগ্নিময় কষ্টৰ জুই জ্বলিছে, এইবোৰত আপোনালোকে বিস্মিত নহ'ব, কোনো অদ্ভুত বিষয় ঘটিছে বুলি মনত নাভাবিবা কিন্তু খ্ৰীষ্টৰ দুখভোগৰ সহভাগী হোৱা বাবে আপোনালোকে আনন্দ কৰক, ইয়াৰ উপৰি তেওঁৰ গৌৰৱ প্ৰকাশিত হোৱা সময়ত আপোনালোকে অধিক আনন্দ আৰু উল্লাস কৰিব পাৰিব। **(1 Peter 4:12,13)**। সেই নীতি আমি তাতো দেখিবলৈ পাওঁ। কিন্তু খ্ৰীষ্টৰ দুখভোগৰ সহভাগী হোৱা বাবে আপোনালোকে আনন্দ কৰক, ইয়াৰ উপৰি তেওঁৰ গৌৰৱ প্ৰকাশিত হোৱা সময়ত আপোনালোকে অধিক আনন্দ আৰু উল্লাস কৰিব পাৰিব। **(1 Peter 4:13)**। তাত ১৪ পদটো পঢ়ি আপোনালোক ধন্য, যদি আপোনালোকে খ্ৰীষ্টৰ নামৰ কাৰণে নিন্দিত হয়; কাৰণ ঈশ্বৰৰ আত্মা আৰু গৌৰৱৰ আত্মা আপোনালোকৰ ওপৰত স্থিৰ হৈ আছে। **(1 Peter 4:14)**। ইব্ৰী ২ অধ্যায়ত আমাৰ প্ৰভুৱে মৃত্যু, আৰু ক্ৰুচৰ সোৱাদ লৈছিল। ইয়াৰ মূল কাৰণ হ'ল ইব্ৰী পত্ৰৰ দ্বিতীয় অধ্যায়ৰ নৱম আৰু দশম বাক্য পঢ়া। ঈশ্বৰৰ বাক্যত পবিত্ৰ আত্মাৰ বহুতো নাম আছে। যেতিয়া আমি তাত ৰোমীয়াৰ পত্ৰৰ প্ৰথম অধ্যায়ত পঢ়ো তেতিয়া আমি ইয়াক পবিত্ৰতাৰ আত্মা হিচাপে দেখিবলৈ পাওঁ। যি আত্মাই আমাক পবিত্ৰকৰণৰ দিশলৈ লৈ যায়। ইয়াত মহিমাৰ আত্মা। অভিজ্ঞতাৰ জৰিয়তে আমি লাভ কৰিব লাগিব। ১ যোহন ৩ অধ্যায়, ১ পদৰ পৰা ৩ পদলৈ চাওক, পিতৃ ঈশ্বৰে আমাক কেনে প্ৰেম প্ৰদান কৰিলে, আমি যেন ঈশ্বৰৰ সন্তান বুলি অভিহিত হওঁ আৰু আমি হৈছোও! এই বাবে জগতৰ মানুহে আমাক নাজানে, কাৰণ জগতে তেওঁক নাজানিলো হে প্ৰিয়সকল, এতিয়া আমি ঈশ্বৰৰ সন্তান; কিন্তু পাছত কি হ'ম, সেয়ে এতিয়ালৈকে প্ৰকাশিত হোৱা নাই। কিন্তু আমি জানো যে, খ্ৰীষ্ট যেতিয়া প্ৰকাশিত হ'ব, তেতিয়া আমি তেওঁৰ নিচিনাই হ'ম। তেওঁ যেনেকুৱা আছে, তেনেকুৱাই তেওঁক দেখিমা আৰু তেওঁৰ ওপৰত যি ব্যক্তিৰ এনে আশা বা আত্মবিশ্বাস আছে, তেওঁ যেনে শুচি, তেৱোঁ তেনেকৈ নিজকে শুচি কৰে **(1 John 3:1-3)**।

তাৰ পিছত আশা। যেতিয়া আমি আমাৰ আশাৰ বিষয়টোৰ ওপৰত চিন্তা কৰো তেতিয়া আমাৰ আশা ঈশ্বৰৰ বাক্যৰ ওপৰত ভিত্তি হোৱা উচিত। তেতিয়া আমি যদি ঈশ্বৰৰ বাক্য গ্ৰহণ নকৰো তেন্তে আশা এই জীৱনত (যুগত) থাকিব, জগতৰ আশা এনেকুৱা হ'ব যে আমি এটা জীৱন্ত আশালৈ আহিব নোৱাৰো। তেতিয়া এই আশা বাক্যৰ যোগেদি আহে। এতিয়া এই সকলোবোৰ অংশ পঢ়ি আপুনি পিছলৈ ঘূৰি গৈ পুনৰ ধ্যান কৰা উচিত। আৰু তাৰ পিছত তাৰ বাস্তৱতালৈ আহক। আমাৰ আগত পৃথিৱীত আশা আছে বুলি ভাবিলে কিমান সুন্দৰ। এতিয়া কল্পনা কৰক এটা বিষয় আছে। কিন্তু ইয়াৰ বাবে আৰু ছমাহ লাগিব। প্রতিদিনে আমি তাত উপনীত হোৱাৰ আশাত জীয়াই আছো। এতিয়া যদি আমি এটা ধুনীয়া ঘৰ সাজি লওঁ, তেন্তে কামবোৰ মানদণ্ডৰ হ'বনে? প্রতিদিনে আমি সন্মুখৰ সেই ঘৰখনলৈ এই আশাৰে চাওঁ যে চকুৰে চালে কেনেকুৱা হ'ব সেই চিন্তাটো আমি মনতে পাৰ হৈ যাওঁ। আপোনি সেইটো কেনেকৈ কৰে? ভিতৰৰ যন্ত্ৰটো কেনেকুৱা হ'ব? মই পৃথিৱী অনুযায়ী উদাহৰণ দিছো। এনে বহু মানুহক মই চিনি পাওঁ। তেওঁৰ গোটেই সময় আৰু জীৱন এইখিনিতে কেন্দ্ৰীভূত হৈ থাকিব। দিনে ৰাতিয়ে যি খায়, পান কৰে আৰু শুই থাকে সকলো তেওঁৰ সন্মুখত। কাৰণ ই আমাক স্পষ্টকৈ বুজিবলৈ বুদ্ধিমত্তা দিছে। আমি পৃথিৱীখন বুজো। কিন্তু আমি আমাৰ আধ্যাত্মিক বুদ্ধিমত্তা মুকলি কৰা উচিত। আমি আমাৰ হৃদয় আৰু চকু পোহৰাই তুলিবলৈ আৰম্ভ কৰিব লাগিব আৰু গৌৰৱময় আশাক চাব লাগিব। গতিকে তেতিয়াহে সেই দৃষ্টিভংগী কামত আহে। আমি নিজকে শুদ্ধ কৰিব লাগিব কাৰণ তেওঁ শুদ্ধ। এইটোৱেই অধিকাৰ, অৰ্থাৎ প্ৰথম পিতৰ ১, অধ্যায় ৪ আৰু ৫, সেই উত্তৰাধিকাৰ স্বৰ্গত আপোনালোকৰ কাৰণে সঞ্চিত আছে; ই চিৰস্থায়ী, কলঙ্কিত নহয়; শুদ্ধা শেষৰ কালত প্ৰকাশিত হ'বলৈ যুগুত হোৱা পৰিত্ৰাণৰ কাৰণে, ঈশ্বৰৰ শক্তিত আপোনালোকো বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ৰক্ষিত হৈ আছে। (1 Peter 1:4,5)। তাৰ পিছত ইয়াক চাবৰ কাৰণে আমাৰ চকু দুটা অলপ মেলিব লাগিব। এইখিনিতে আমি এই বাস্তৱতালৈ আহিব লাগিব যে খ্ৰীষ্ট, মহিমাৰ আশা আমাৰ মাজত বাস কৰে। সেইখিনিতে খ্ৰীষ্ট, মহিমাৰ আশা, আমাৰ মাজত বাস কৰে। বহুতে কেৱল এই জগতৰ পিঠাদাতা আৰু সুস্থ কৰা খ্ৰীষ্টকহে জানে। ই এক অতি নিম্ন স্তৰৰ, শাৰীৰিক অৱস্থা। তেওঁলোকে যি দেখিছে সেয়া হৈছে এজন অৱতাৰপ্ৰাপ্ত যীচু খ্ৰীষ্ট। কিন্তু আমি চোৱা উচিত পৰৱৰ্তী স্তৰটো হ'ল ক্ৰুচত দিয়া খ্ৰীষ্টক। গালাতীয়া ৫ অধ্যায় চৌবিশ পদত এই কথা কোৱা হৈছে। যোহন ২০ অধ্যায় বাইশ পদত এই কথা কৈ তেওঁ তেওঁলোকৰ ওপৰত নিশ্বাস পেলাই ক'লে, "পবিত্ৰ আত্মা গ্ৰহণ কৰা। (John 20:22)। তেতিয়া মই তোমালোকক পিতৃয়ে পঠোৱাৰ দৰে পঠাওঁ। তেতিয়া ইয়াৰ বাস্তৱতাৰ কথা আহিলে আমাৰো সেই জীৱনত প্ৰৱেশ কৰাৰ হেঁপাহ থাকে।

একেদৰে মহিমাত প্ৰৱেশ কৰা যীচু আমাৰ মহাপুৰোহিত, তেতিয়াই আমি সেই মহাপুৰোহিতজনক অলপ চাবলৈ আৰম্ভ কৰোঁ - আমি তেওঁৰ বাবে শুভবাৰ্তা, মহিমাৰ শুভবাৰ্তা গ্ৰহণ কৰাটো প্ৰয়োজন। ২ কৰিন্থীয়া অধ্যায় ৪ পদ ৪ ঈশ্বৰৰ প্ৰতিমূৰ্তি যি খ্ৰীষ্ট, তেওঁৰ গৌৰৱ প্ৰকাশক শুভবাৰ্তাৰ দীপ্তি যেন প্ৰকাশিত নহয়, এই কাৰণে এই যুগৰ দেৱতাই সেই অবিধাসী লোক সকলৰ জ্ঞান-চকু অন্ধ কৰিলে। **(2 Cor 4:4)**। আমি যদি সদায় পৃথিৱীখন দেখো, পৃথিৱীখন ভাবিব, যদি আমি পৃথিৱীখন খাওঁ, তেন্তে আমি কেতিয়াও এই গৌৰৱৰ ৰাজ্যখন দেখা নাপাম। যদি দেখা নাযায়, তেন্তে তাৰ মতে জীৱন সম্ভৱ নহয়। আমি জানো যে, আমি কিয় কিবা এটা জোকাৰি দিওঁ। মোৰ এই আশা পোৱাটো প্ৰয়োজন। সেই কাৰণে পাঁচনিজনে আগবাঢ়ি দৌৰি যায়। ফিলিপীয়া ৩ অধ্যায় ১৪ পদ খ্ৰীষ্ট যীচুত ঈশ্বৰে কৰা স্বৰ্গীয় আমন্ত্ৰণৰ বটাৰ অৰ্থে ঘাইকৈ আগবাঢ়ি গৈ আছে। **(Philip 3:14)**। তাৰ পিছত আমি আৰু আগত চাব লাগিব। পাঁচনিৰ লক্ষ্য কাষলৈ চোৱা নহয় বা তাত কি হৈ আছে বা ইয়াত কি হৈ আছে। তেওঁ বাক্যৰ যোগেদি তেওঁৰ সন্মুখত থকা উদ্দয়শেটো দেখে। তেওঁৰ আহ্বান কি? তেওঁৰ পছন্দ কি? আপোনাক ক'লে লৈ যায়? কথাটো হ'ল তেওঁ নিজেই পবিত্ৰ ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ বাবে বহু পুত্ৰৰ যাত্ৰাত নামি যায়, য'ত সকলো কথাই আজ্যেবাজে গণ্য কৰা হয়। পাঁচনিসকলে এনে এখন জগতৰ বাবে জীয়াই থকা নাছিল। চিৰন্তন কিবা এটাৰ বাবে দৌৰিছে। দৌৰিব লগা হ'লে শেষলৈকে দৌৰিব লাগিব। প্ৰথমতে পাঁচনিয়ে কৰিন্থীয়াৰ নৱম অধ্যায়ত আমাক কৈছে। ১ কৰিন্থীয়া অধ্যায় ৯ অধ্যায় ২৭ পদ কিন্তু লোকৰ আগত ঘোষণা কৰি, শেষত নিজে যেন ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত অগ্ৰাহ্য নহওঁ, এই কাৰণে মই নিজ শৰীৰকো ঘুচিয়াই বশ কৰি ৰাখিছোঁ। **(1 Cor 9:27)**। তাৰ পিছত তেওঁ কয় নিৰ্যাতন আৰু মোৰ শৰীৰটোক দাসত্ব কৰা কাৰণ সেই লক্ষ্য তেওঁৰ সন্মুখত আছে। যদি শৰীৰটো তেওঁৰ বিৰুদ্ধে উঠি যায়, তেন্তে তেওঁক মাৰপিট কৰি দমন কৰা হয়, কাৰণ তেওঁ ইমান ডাঙৰ চিঞৰ এটা দেখা পায়। যেতিয়া আমি ৰোমীয়া ৮ অধ্যায়ত আত্মাৰ আঞ্জা পালন কৰি চলিম, তেতিয়া আত্মাই আমাক সেই মহিমা প্ৰকাশ কৰে যি আমাৰ মাজত প্ৰকাশ পাইছে। তেতিয়া আমাৰ দুখ-কষ্ট কমি যাব (২ কৰিন্থীয়া ৪ অধ্যায় ১৭ আৰু ১৮ পদ) আমাৰ এই দুখ-কষ্ট ক্ষন্তেকীয়া, এই ক্ষন্তেকীয়া লঘু ক্লেমে আমাৰ জীৱনলৈ আনিবলগীয়া শ্ৰেষ্ঠ শাস্তিত মহিমাৰ যি অনন্তকলীয়া প্ৰভাৱ, তাৰ লগত আমাৰ দুখ-কষ্টৰ কোনো তুলনাই নহয়। এই কাৰণে দৃশ্য বস্তুলৈ নাচাই, অদৃশ্য বস্তুলৈ চাই থাকোঁহঁকা কাৰণ দৃশ্য বস্তু অলপদিনীয়া; কিন্তু অদৃশ্য বস্তু অনন্তকলীয়া। **(2 Cor 4:17,18)**। তেতিয়া ইয়ালৈ চাওক এই কাৰণে দৃশ্য বস্তুলৈ নাচাই, অদৃশ্য বস্তুলৈ চাই থাকোঁহঁকা কাৰণ দৃশ্য বস্তু অলপদিনীয়া; কিন্তু অদৃশ্য বস্তু অনন্তকলীয়া। **(2 Cor 4:18)**

২ কৰিহীয়া ৩য় অধ্যায় ১৮ বাক্য আৰু আমি সকলোৱে, ওৰণি নোলোৱা মুখেৰে দৰ্পণত দেখাৰ দৰে প্ৰভুৰ গৌৰৱ চাওতে চাওতে, সেই গৌৰৱৰ পৰা গৌৰৱ পাই, আত্মাকপ প্ৰভুৰ দ্বাৰাই পৰিণত হোৱাৰ দৰে পৰিণত হৈ, সেই একে প্ৰতিমূৰ্তিৰ হ'ব লাগিছোঁ। (2 Cor 3:18)। সি চাই আছে নহয়? ইব্ৰী ১২ অধ্যায়ত দ্বিতীয় পদত আহক আমাৰ বিশ্বাসৰ আদি আৰু সিদ্ধিকৰ্তা যীচুলৈ চাই থাকোঁঁক; (Heb 12:2); ইব্ৰী ৩ অধ্যায়ৰ প্ৰথম বাক্যত আমি দেখিবলৈ পাওঁ এই কাৰণে, হে স্বৰ্গীয় আমন্ত্ৰণৰ সহভাগী পবিত্ৰ ভাই সকল, আপোনালোকে যীচুলৈ মনোযোগ কৰক। তেওঁ আমি স্বীকাৰ কৰা ঈশ্বৰৰ পাঁচনি আৰু সেই মহা-পুৰোহিত। (Heb 3:1)। সেই জীৱনৰ এটাই লক্ষ্য, গীতমালা ২৭:৪ কোৱা হৈছে যিহোৱাৰ ওচৰত মই এটা বিষয় যাচনা কৰিছোঁ, মই তাকেই অন্বেষণ কৰিম: মই যেন যিহোৱাৰ সৌন্দৰ্য দেখা পাবলৈ, আৰু তেওঁৰ মন্দিৰত ধ্যান কৰিবলৈ মোৰ গোটেই জীৱন কাল যিহোৱাৰ গৃহত বাস কৰিব পাৰোঁ। (Psalm 27:4)। ইয়াক সুৰংগ দৃষ্টি বা একক দৃষ্টি বুলিও কোৱা হয়। ইয়াৰ অৰ্থ হৈছে মাত্ৰ এটা দৃষ্টিৰ সন্মুখত দৌৰা। অতি স্পষ্ট। ইয়াতেই আমি সকলো বিভিন্ন বস্তুকে এটাত কাটি দিওঁ, আমাৰ সৰ্বোচ্চ আস্থানৰ মহিমা, সেই গৌৰৱময় আশা, আত্মপূৰ্ণতাৰ জীৱনত যাৰ ওচৰলৈ আমি ক্ৰমান্বয়ে অনা হয়। ৰোমীয়া অধ্যায় ৮ পদ ১৯ পঢ়ক। কাৰণ ঈশ্বৰৰ সন্তান সকল প্ৰকাশিত হোৱালৈ, সৃষ্টিৰ আশাই বাট চাই আছে। (Rom 8:19)। তেওঁ হৈছে, মই প্ৰায়ে পঢ়ো যে সৃষ্টি বুলি ক'লে ঈশ্বৰৰ সৃষ্টি বহুত আছে, স্বৰ্গদূত আছে, স্বৰ্গীয় প্ৰাচীন আছে। স্বৰ্গত কেনেধৰণৰ জীৱ আছে আমি নাজানো। দেৱদূতৰ বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ আছে। কৰব আছে, চেৰাফিম আছে আৰু বিভিন্ন মানদণ্ডৰ স্বৰ্গদূত আছে। তাৰ পিছত তাত আমিতেওঁলোকক দেখিবলৈ পাওঁ। আমি তাত স্বৰ্গৰাজ্যত কিছুমান প্ৰাচীনক দেখিবলৈ পাওঁ। তেতিয়া ৰচনাবোৰ বহু আকাৰৰ হয়। সেই জীৱবোৰে স্বয়ং ঈশ্বৰৰ পুত্ৰৰ প্ৰকাশৰ বাবে আগ্ৰহেৰে অপেক্ষা কৰি আছে। ১ পিতৰ অধ্যায় ১ পদ ১০ৰ পৰা ১২ পদলৈকে যি ভাববাদী সকলে আপোনালোকৰ কাৰণে নিৰূপিত অনুগ্ৰহৰ বিষয়ে ভাববাণী কৰিছিল, তেখেত সকলে সেই পৰিত্ৰাণৰ বিষয়ে যত্নেৰে বিচাৰ আৰু অনুসন্ধান কৰিছিল। কেনেকুৱা ধৰণৰ পৰিত্ৰাণ আহিবলগীয়া আছিল, সেই বিষয়ে তেখেত সকলে অনুসন্ধান কৰি জানিব বিচাৰিছিল। এই বিষয়ে খ্ৰীষ্টৰ আত্মাই কোৱা সেই কাল বা সময়ৰ কথাও অনুসন্ধান কৰি জানিবলৈ বিচাৰিছিল। খ্ৰীষ্টৰ প্ৰতি ঘটিবলগীয়া দুখভোগ আৰু পাছত তেওঁলৈ আহিবলগীয়া মহিমাবোৰৰ বিষয়ে সেই আত্মাই তেখেত সকলক আগতীয়াকৈ কৈছিল। এই ভাববাদী সকললৈ প্ৰকাশিত হ'ল যে, তেখেত সকলে নিজৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু আপোনালোকৰ কাৰণে সেই সকলো বিষয়ৰ পৰিচৰ্যা কৰিছিল; সেই সকলো সম্বাদ, স্বৰ্গৰ পৰা পঠোৱা পবিত্ৰ আত্মাৰে যি সকলে আপোনালোকৰ আগত শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিছিল, তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই সম্প্ৰতি আপোনালোকক দিয়া হ'ল; এই বিষয়বোৰ স্বৰ্গৰ দূত সকলেও প্ৰকাশ হোৱাটো ইচ্ছা কৰে। (1 Peter 1:10-12)।

তেতিয়া আমাৰ প্ৰকাশ, ঈশ্বৰৰ পুত্ৰৰ প্ৰকাশ, এটা ডাঙৰ বহস্য যদি আমি ইয়াক নজনাকৈয়ে জীয়াই থাকোঁ আৰু এটা বহুৎ দলে ইয়াক বিচাৰি থাকে। যদি আমি এই পৃথিৱীৰ কথাবোৰ জানি তাৰ বাবে আমাৰ সকলো সময় নষ্ট কৰিম, তেন্তে আমাৰ নামটোৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা হ'ব আৰু সেইটোও ইয়াত জীৱনৰ কথাবোৰ। যেতিয়া এনেকুৱা হয়, তেতিয়া ইমানেই দুখ লাগে যে আমি সেই দৃষ্টিভংগী, আমাৰ আহ্বান, আমাৰ পছন্দ, আমাৰ যাত্ৰা, যিটো আমাৰ মূল, উপলব্ধি নকৰাকৈয়ে জীয়াই থাকোঁ। আমি আমাৰ আহ্বান আৰু নিৰ্বাচন নাজানো। ৰোমীয়ালৈ লিখা পত্ৰ অধ্যায় ৮, পদ ২০ কাৰণ সৃষ্টি খন যে আপোন ইচ্ছাৰে অসাৰতাৰ বশীকৃত হ'ল, এনে নহয়; কিন্তু বশকৰ্তাৰ কাৰণেহে হ'ল; সেয়ে এই আশাৰে হ'ল যে, (**Rom 8:20**)। ক অৰ্থত আমিও ঈশ্বৰৰ সৃষ্টি। তেতিয়া আমাৰ ক্ষয়ৰ অনুভূতি হ'ব লাগিব। সেয়া হ'ল দাসত্ব। এইটো সঁচা নহয়, ই পাপৰ জন্ম হোৱা শৰীৰ। আমাৰ শৰীৰ গৌৰৱেৰে আবৃত হোৱা উচিত। দ্বিতীয় কৰিন্থীয়া ৫ অধ্যায় প্ৰথম পদত কিয়নো আমি জানো যে, যি তম্বুকপ পাৰ্থিৱ ঘৰত আমি আছোঁ, সেয়া যদি ভগ্ন হয়, তেনেহলে বিনাহাতে সজা ঈশ্বৰে থাকিবলৈ দিয়া এক অনন্তকলীয়া ঘৰ স্বৰ্গত আছে। (**2 Cor 5:1**)। আমি জানো যে আমি স্বৰ্গত আছে। তেতিয়া ইয়াক পিন্ধাটো স্বৰ্গীয়। তাৰ পিছত যেতিয়া আমি বাৰে বাৰে ঈশ্বৰৰ আগত ধ্যান কৰো তেতিয়াহে ঈশ্বৰৰ আত্মাৰ মহান প্ৰকাশ আমাৰ ভিতৰত প্ৰকাশ পায়। ৰোমীয়া ৮ অধ্যায় ২২ আৰু ২৩ পদ পঢ়ক। কিয়নো এতিয়াও গোটেই সৃষ্টিয়ে প্ৰসন্ন বেদনাৰ দৰে দুখ পাই একেলগে কেঁকাই আছে, ইয়াক আমি জানো। অকল সেয়ে নহয়, আত্মাৰ প্ৰথম ফল পোৱা যি আমি, আমিও তোলনীয়া পুত্ৰৰ বাবলৈ বাট চাই, আমাৰ শৰীৰৰ মুক্তিৰ অপেক্ষাৰে অন্তৰত কেঁকাই আছে। (**Rom 8: 22, 23**)। তাৰ পিছত আমাৰ আৰোগ্য বহু স্তৰত ঘটে। এটা হ'ল পাপৰ পৰা মুক্তি। ক্ষমা, পাপৰ ক্ষমা, নিস্তাৰ-পৰ্ক হৈছে মুক্তিৰ আৰম্ভণি। কিন্তু আমি আধ্যাত্মিকভাৱে বৃদ্ধি হ'বলৈ আৰম্ভ কৰাৰ লগে লগে আজি আমি শুনিবলৈ পাওঁ যে যেতিয়া আমি খ্ৰীষ্টত বাপ্তিস্ম লওঁ, পাপৰ বাবে মৰিবলৈ, তেতিয়া আমি অলপ মুক্ত হওঁ। পাপৰ কাৰণে মৰি যাওক আমাৰ জীৱনৰ যাত্ৰাত পাপৰ সম্পৰ্ক ইটোৰ পিছত সিটোকৈ চলি থাকে। সেই হিচাপে আমাৰ পুনোৰ্থানৰ জীৱনটোৱেই হৈছে পৰৱৰ্তী মুক্তিৰ ক্ষেত্ৰ। আমি যেতিয়া সেই মহান জীৱনটো জীয়াই থাকিবলৈ আৰম্ভ কৰো তেতিয়াহে আমি আমাৰ বিৰোধিতা কৰা বহু শক্তিৰ পৰা মুক্ত হওঁ। পাঁচনিৰ কৰ্ম ২ অধ্যায়, ৪০ পদত বাপ্তিস্ম ল'বলৈ অহা এটা দলৰ সৈতে। পাঁচনিয়ে কি কৈছে ইয়াৰ উপৰি তেওঁ ভালেমান কথাৰে সাম্ৰ্য্য দি তেওঁলোকক উদগণি দিলে আৰু ক'লে, "এই কুটিল লোকৰ পৰা নিজকে ৰক্ষা কৰক।" (**Acts 2:40**)। এইটো এটা মুক্তি। তেতিয়া এই জগতখনে আমাক আৱৰি নাৰাখে। আমি হঠাতে পৃথিৱী এৰি নাযাওঁ। তেতিয়া এনে সকলো পৰিস্থিতি প্ৰতিটো খোজতে থাকে। আমি এতিয়া ভাবো যেনেকৈ আমি জীৱনৰ জৰিয়তে লাভ কৰা সকলো কৰ্তৃত্ব বুজিব পাৰো, ঈশ্বৰৰ আত্মাৰ দ্বাৰা পৰিচালিত।

আমাৰ হৃদয়ৰ চকু দুটা পোহৰ হৈ উঠে। এই সকলোবোৰ বৃদ্ধিৰ ক্ষেত্ৰ। ইয়া এনে এক জীৱন য'ত আমি বহু কথাৰ পৰা মুক্ত হওঁ। কিন্তু আমাৰ চূড়ান্ত মুক্তি হৈছে আমাৰ শৰীৰৰ মুক্তি। আমাৰ চূড়ান্ত মুক্তি হৈছে এই পাৰ্থিৱ শৰীৰৰ মহিমা। তেতিয়া তাৰ কাৰণে আমি সেই আত্মাক চাই আত্মাৰ প্ৰথম দান পাইছোঁ। আমাৰ শৰীৰবোৰ নিজৰ আদি অৱস্থাত আছে, অৰ্থাৎ খ্ৰীষ্টৰ সকলো উপমাতকৈ ওপৰত। যাতে খ্ৰীষ্টৰ গৌৰৱময় শৰীৰ আমাৰ মাজত থাকে, অৰ্থাৎ আমি প্ৰভুৰ সেই উপহাৰটো জানো, ২ কৰিন্থীয়া ৩ অধ্যায় 18 পদ আৰু আমি সকলোৱে, ওৰণি নোলোৱা মুখেৰে দৰ্পণত দেখাৰ দৰে প্ৰভুৰ গৌৰৱ চাওতে চাওতে, সেই গৌৰৱৰ পৰা গৌৰৱ পাই, আত্মাৰূপ প্ৰভুৰ দ্বাৰাই পৰিণত হোৱাৰ দৰে পৰিণত হৈ, সেই একে প্ৰতিমূৰ্তিৰ হ'ব লাগিছোঁ (2 Cor 3:18)। পবিত্ৰ আত্মাৰ প্ৰথম উপহাৰ। ইফিচীয়াসকললৈ লিখা পত্ৰখনত আমি দেখিবলৈ পাওঁ যে ইয়াক পবিত্ৰ আত্মাৰ দ্বাৰা ছীল কৰা হৈছে। ই সম্পূৰ্ণ নহয়। আমাৰ প্ৰকৃত শৰীৰটো এতিয়াও পোৱা নাই। যদি আমি মাটি কিনিব বিচাৰো, তেন্তে টকা দিয়াৰ পিছতো আমি সেই ভাল মাটিখিনি পাবলৈ দুবছৰ তিনিবছৰ অপেক্ষা কৰা উচিত, তেতিয়া এনেকৈ আশা কৰা সকলে জানে যে বহিঃৰাজ্যলৈ যোৱাটো একাংশৰ বাবে এটা ডাঙৰ আশা। সময় তালৈ নাযায় আৰু এতিয়াও দুমাহ আছে। এতিয়া আমেৰিকাত ভিছা লোৱা সকলক সুধিব পাৰে হয়তো তেওঁলোকে দহ বছৰ অপেক্ষা কৰি আছে। কিন্তু আশাৰে অপেক্ষা কৰি আছে। ইয়াৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰি আছে, ইয়াৰ বাবে উপবাস কৰি আছে। মই মানুহ এজনক সুধিলোঁ, "আপুনি বহুদিন উপবাস ৰাখিছেনে?" তেওঁ হয় বুলি ক'লে। মই আকৌ সুধিলোঁ, কিমান দিন? এসপ্তাহ। তেওঁৰ প্ৰতি মোৰ বহুত সন্মান বাঢ়িছে, নহয়নে? মই সুধিলোঁ, "আপুনি কিয় উপবাস কৰিলে?" আমেৰিকা ভ্ৰমণৰ বাবে ভিছাৰ বাবে আবেদন কৰিলোঁ আৰু যিমান পাৰি সোনকালে ল'বলৈ উপবাসে থাকিলোঁ। সকলো নোহোৱা হৈ গ'ল, তেতিয়া ই এক আশা। কেনেকৈ সেই আমেৰিকাৰ মাটিত ভৰি ৰখা। গতিকে মই সুধিছোঁ, তেন্তে আমাৰ চিৰন্তন আশা কি? আমাৰ শৰীৰৰ মুক্তি কেতিয়া? আমি আমাৰ সৌন্দৰ্য্য দেখিবলৈ পাইছোঁ। সৌন্দৰ্য্য এতিয়া গুচি যাব, সৰু বয়সত কিমান সৌন্দৰ্য্য দেখিব আৰু গুচি যাব। সময়ৰ লগে লগে আমাৰ সৌন্দৰ্য্য নোহোৱা হৈ যায় আৰু ৰোগ হ'বলৈ আৰম্ভ কৰে। কিন্তু এটা চিৰন্তন, গৌৰৱময় শৰীৰ, অনন্তকাললৈকে ৰাজত্ব কৰা শৰীৰে আমাক এই আত্মাক বনাই ৰাখিবলৈ দিছে। যিটো বাক্যত কোনো দাগ বা বলিৰেখা নাই সেই বাক্যটো পঢ়োঁ। সেইবাক্যটো বাৰে বাৰে পঢ়িবলৈ মন যায়। প্ৰথম পিতৰৰ প্ৰথম অধ্যায় আৰু তৃতীয় পদ পঢ়ক। ঈশ্বৰ আৰু আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ পিতৃ ধন্য; তেওঁৰ প্ৰচুৰ দয়া অনুসাৰে মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা যীচু খ্ৰীষ্টৰ পুনৰুত্থানৰ দ্বাৰাই জীৱনময় আশাৰ কাৰণে আৰু অক্ষয়, নিৰ্মল আৰু অজৰ উত্তৰাধিকাৰৰ কাৰণে আমাক নতুন জন্ম দিলে; (1 Peter 1:3)। যীচুৰ মৃত্যুৰ পৰা পুনৰুত্থান তেওঁৰ দয়া অনুসৰি আমাৰ বাবে জীৱনৰ আশা - যেতিয়া আমি সেই আশাক মাতিম তেতিয়া আমাৰ পুনৰুত্থান থাকে।

এই সময়ত আমি যিকোনো সময়তে এই পৃথিৱী এৰি নিজকে সমাধিস্থ কৰিব পাৰো কিন্তু প্ৰভু আহিলে পুনৰ পুনৰ্জন্মান হম। এইটোৱেই আশা হ'ব লাগে, এনেকুৱা আশা কেতিয়াবা কাৰোবাৰ আছিল নেকি? যি আমাৰ স্বৰ্গবাসী আত্মাৰ লগত খাপ খাই পৰে। সেই আকাশী দেহটোক আত্মাৰ সৈতে একেলগে কল্পনা কৰাটো অতি কঠিন। আমাৰ বাবে এই কাম কৰাটো কঠিন। ১ পিতৰে ১ অধ্যায়ত ৫ পদ, শেষৰ কালত প্ৰকাশিত হ'বলৈ যুগুত হোৱা পৰিত্ৰাণৰ কাৰণে, **(1Peter 1:5)** মহিমা, এইটোৱেই হৈছে আমাৰ পৰিত্ৰাণৰ অন্তিম পৰ্যায়। তেতিয়া আমি পৰিত্ৰাণ পাইছো বুলি কোৱাত থমকি ৰোৱা উচিত নহয়। সেই আৰম্ভণিতে আমি পৰিত্ৰাণৰ প্ৰথম পদক্ষেপ লওঁ। আৰু তাৰ পিছত এই যাত্ৰাত আমি বহু বিষয়ত ৰক্ষা পৰিছো। তাৰ পিছত সেই যাত্ৰাত অৰ্থাৎ আৰু অক্ষয়, নিৰ্মল আৰু অজৰ উত্তৰাধিকাৰৰ কাৰণে **(1Peter 1:3)**। যাতে বিশ্বাস কেৱল বিশ্বাস নহয় বিশ্বাসীসকলৰ মাজত কাম কৰা ঈশ্বৰৰ শক্তি। বাক্যত বিশ্বাস এটা শক্তিশালী ক্ষেত্ৰ। এই সকলোবোৰ আমি আত্মবিশ্বাসেৰে ল'ব লাগিব। আমি বিশ্বাসক বাক্যৰ দ্বাৰা লাভ কৰো আৰু ইয়াক বিশ্বাসৰ দ্বাৰা গ্ৰহণ কৰিব লাগিব। মই প্ৰায়ে নিজৰ ফালে চাওঁ আৰু তাৰ পিছত ঈশ্বৰক সুধো মোৰ প্ৰিয় প্ৰভু, মই এই মাপলৈকে ঢুকি পোৱা নাই। কাৰণ ই আমাক সিদ্ধতাৰ দিশে লৈ যাব লাগে। প্ৰথম অৱস্থাত আৰু সম্পূৰ্ণ পৰিসৰত, পাপৰ পৰা মুক্তিৰ বাবে এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ আহিলা হৈছে বিশ্বাস, ঈশ্বৰৰ ওপৰত বিশ্বাস। ই ঈশ্বৰৰ বাক্যৰ পৰা আহে। যেতিয়া আমি প্ৰতিদিনে বাক্যৰ ওপৰত ধ্যান কৰো তেতিয়া বাক্যটো আমাৰ ভিতৰত এটা বিশ্বাস হৈ। ১ পিতৰ 1 অধ্যায় 3 পদ আৰু অক্ষয়, নিৰ্মল আৰু অজৰ উত্তৰাধিকাৰৰ কাৰণে **(1Peter 1:3)**। কেৱল বিশ্বাসেই আমাৰ ভিতৰত কাম নকৰে, ই আমাৰ বাহিৰৰ মানুহজনৰ ওপৰত কাম কৰে। ই উত্তৰাধিকাৰ স্বৰ্গত আপোনালোকৰ কাৰণে সঞ্চিত আছে; ই চিৰস্থায়ী, কলঙ্কিত নহয়; শুদ্ধা শেষৰ কালত প্ৰকাশিত হ'বলৈ যুগুত হোৱা পৰিত্ৰাণৰ কাৰণে **(1 Peter 1:4,5)**। গতিকে আমাৰ নতুন জন্মৰ উদ্দেশ্য সেইটোৱেই। যীচুৰ পুনৰ্জন্মানৰ উদ্দেশ্য সেইটোৱেই। আজি যীচুৱে মহিমাৰে মহাপুৰোহিত হিচাপে পিতৃৰ সোঁহাতে বহি থকাৰ উদ্দেশ্য এইটোৱেই। আমাক সম্পূৰ্ণৰূপে ৰক্ষা কৰিবলৈ নিখুঁততা কি? এনে অধিকাৰ যি ক্ষয় আৰু আৱৰ্জনা মুক্ত। তেতিয়া আমি ইয়াক ৰখা উচিত। যেতিয়া আমি এটা বীজৰ দৰে হওঁ, যেতিয়া সেই শৰীৰটো পুতি থোৱা হয় তেতিয়া ই এটা বীজ যিয়ে নিজৰ সম্পূৰ্ণ সম্ভাৱনাৰে পুনৰ উঠি উঠে, গতিকে আমি আমাৰ শৰীৰ আৰু শৰীৰৰ প্ৰতিটো অংশৰ যত্ন লোৱাটো প্ৰয়োজন যাতে আমি সেই সম্পূৰ্ণ গৌৰৱত উপনীত হ'ব পাৰো। আমাৰ কৰ্ম, আমাৰ দৃষ্টি, আমাৰ বাক্য, আমাৰ শ্ৰৱণ, আমাৰ আচৰণ, আমাৰ জীৱন-ধাৰণৰ পদ্ধতি, বিশ্বাসৰ দ্বাৰা ঈশ্বৰৰ শক্তিৰ দ্বাৰা সুৰক্ষিত জীৱন হ'ব লাগে। এইখিনিতে বাক্যৰ পৰা অহা বিশ্বাসে আমাৰ ভিতৰত থকা এই আধ্যাত্মিক সত্যবোৰ অহৰহ প্ৰকাশ কৰিব। ই আমাৰ মাজত ঈশ্বৰৰ শক্তি হিচাপে কাম কৰিব লাগিব যাতে পূৰ্বতে লুকাই থকা গোপনীয়তাৰো প্ৰকাশ কৰিব পাৰো। আমাৰ চকুত ম্লান হ'বলৈ নিদিব।

এই বিশ্বাসৰ দ্বাৰা সৃষ্টি হোৱা ঈশ্বৰৰ শক্তিৰ দ্বাৰা যি এইবোৰৰ মাজেৰে যাব লাগে, যিটোৱে আমাক স্বৰ্গীয়সকলক দেখাত বাধা দিয়ে, সেয়া আঁতৰি যাওক। গতিকে এই আধ্যাত্মিক লক্ষ্য, আমাৰ ওচৰলৈ অহা আশা, সেয়া হৈছে চাবলৈ, আপুনি ইয়াত প্ৰৱেশ কৰে কেৱল সেই মহিমাৰ সোৱাদ অনুভৱ কৰিবলৈ নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ বাক্যৰ পৰা দৈনিক অহা বিশ্বাসৰ দ্বাৰা। নিজে নিজকে ঈশ্বৰৰ শক্তিত ৰাখি, যেনেকৈ পাঁচনিয়ে কয়, যেনেকৈ আপুনি আমাক কোৱাৰ দৰে (তেনেহলে মানি লওঁক তেওঁ বিশুদ্ধ) এই আশা থকাজনৰ কি আশা আছে? যিসকলে যীচুৰ দৰে হ'বলৈ আশা কৰে, তেওঁলোকৰ বাবে ৰোমীয়া ৮ অধ্যায় ২৩ পদটোলৈ উভতি আহক। অকল সেয়ে নহয়, আত্মাৰ প্ৰথম ফল পোৱা যি আমি, আমিও তোলনীয়া পুত্ৰৰ বাবলৈ বাট চাই, আমাৰ শৰীৰৰ মুক্তিৰ অপেক্ষাৰে অন্তৰত কেঁকাই আছোঁ। **(Rom 8:23)**। কিমান লোকৰ এই হুমুনিয়াহ আছে? পৃথিৱীৰ সকলো বস্তুৱেই আমাৰ বাবে ধুনীয়া হ'বলৈ গৈ আছে আৰু আমি এটা হুমুনিয়াহ দেখা নাপাওঁ নহয়নে? আমি কওঁ, হে প্ৰভু, মোক এশ বছৰ বয়সলৈকে জীয়াই থাকিবলৈ সহায় কৰক। মই জানো ৰবৰৰ এতিয়া কোনো মূল্য নাইকিন্তু মূল্যৰ সময়ত প্ৰাৰ্থনা কৰা এজন বিশ্বাসীক যি পিন্ধে, প্ৰভু, তেওঁ এইবোৰৰ এটা অনুভৱ কৰি ভাল জীৱন যাপন কৰাৰ পিছতহে স্বৰ্গলৈ আহিব। তেতিয়াৰ ঈশ্বৰৰ সন্তানসকলৰ যদি আজি অন্ততঃ এটা আশা থাকিলহেঁতেন তেন্তে কি হ'লহেঁতেন? কোনো আশা নাছিল, ভিতৰত ভয় এটা আছিল। এতিয়া যেতিয়া আপুনি ইতিমধ্যে এই সকলোবোৰৰ ওপৰত আপোনাৰ মনটো স্থাপন কৰিছে, তেতিয়া প্ৰভুৱে আহিলে কি হ'ব! আজিৰ সময় এনেকুৱা নহয়, জীৱনত মানুহৰ বাবে আজি একমাত্ৰ আশা। মানুহজনে দহটা নতুন মুদ্ৰা আনিবলৈ দৌৰিছে। অনন্তকালৰ কোনো অনুভূতি নাই। যাতে তোমালোকক জগতলৈ মাতি অনা নহয়, তেনেকৈ প্ৰতিৰিত নহ'ব। আমাক অনন্তকালৰ বাবে আস্থান কৰা হৈছে নহয়নে? আমি দহটা নতুন পইচা উপাৰ্জন কৰিবলৈ পৃথিৱীলৈ মাতি অনা হোৱা নাই। স্বৰ্গে আমাক এটা সম্পত্তিৰ বাবে পৃথক মাতিছে, ক্ষয়মুক্ত। চাবলৈ, বুজিবলৈ, বুজিবলৈ আজিকালি আমাৰ হৃদয়ৰ চকু দুটা জিলিকি উঠক। ইয়াক পোৱাৰ ইচ্ছা ইচ্ছালৈ ভিতৰত এটা হুমুনিয়াহ, আমাৰ ভিতৰত পিয়াহ, হওক। ৰোমীয়া অষ্টম অধ্যায়, ২৪ পদ। কিয়নো আমি আশাৰেহে পৰিত্ৰাণ পালোঁ; **(Rom 8:24)**। এই আশাৰ অবিহনে এইটো প্ৰকৃত পৰিত্ৰাণ নেকি? কিয়নো আমি আশাৰেহে পৰিত্ৰাণ পালোঁ; ১ থিচলনীকীয়া ৫ অধ্যায় আঠ পদ কিন্তু আমি হলে দিনৰ সন্তান হোৱাত, আহক আমি সংযমী হওঁ; বিশ্বাস আৰু প্ৰেমৰ বুকুৰৰ পিন্ধি, মূৰত পৰিত্ৰাণৰ আশাৰূপ নিশ্চয়তাৰ টকয়া পিন্ধোঁক। **(1 Theslonian 5:8)**। তলৰ বাক্যটো পঢ়োঁ কিয়নো আমি ক্ৰোধৰ পাত্ৰ হ'বলৈ নহয়, আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই পৰিত্ৰাণ লাভ কৰিবলৈহে ঈশ্বৰে আমাক মনোনীত কৰিলে; আমি জীয়াই থাকো বা নিদ্ৰিত অৱস্থাতেই থাকো, আমি যেন তেওঁৰ লগতেই জীৱিত থাকিব পাৰোঁ, এই কাৰণে যীচুৱে আমাৰ কাৰণে প্ৰাণ দিলে। **(1 Theslonian 5:9,10)**। পৰিত্ৰাণ পোৱাৰ অৰ্থ পৰিত্ৰাণ পোৱা নহয়। এইটোৱেই হৈছে প্ৰতিৰক্ষা, আমাৰ সন্মুখত থকা গৌৰৱময় আশা।

আমাৰ সন্মুখত মহিমা ৰখা হৈছে। শৰীৰৰ মুক্তি। এইখিনি সম্ভৱ হ'ব লাগিব। আপোনালোক ইয়াৰ সন্মুখত লগত থাকিব লাগিব। সেইবাবেই আমাৰ নতুন জন্ম হৈছে। বাপ্তিস্মৰ পিছত সম্পূৰ্ণ দাৰি ৰাখি পৰিত্ৰাণ লাভ কৰাটো সম্ভৱনে? তেওঁলোকে সুধিব লাগে। বহুতে সেই অংশটোৰ ওপৰত সম্পূৰ্ণ দাৰি দিব লাগিব। আমি প্ৰতিদিনে ইয়াক লাভ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰা উচিত, আমি দৌৰিব লাগিব। ১ কৰিন্থীয়া নৱম অধ্যায়ৰ ২৩ পদ পঢ়ক। মই যি যি কৰোঁ, সেই সকলোকেই শুভবাৰ্তাৰ কাৰণে, অৰ্থাৎ আশীৰ্বাদৰ সহভাগী হ'বলৈহে কৰোঁ। (1 Cor 9:23)। জীৱন বুলি কিবা এটা আছে নেকি? আমি জানো যে আমি খোৱাৰ আগতে এবাৰ প্ৰাৰ্থনা কৰিম। ঈশ্বৰৰ শক্তিয়ে মোক তেওঁৰ কামত সহায় কৰিব লাগিব। এই কথা মনত ৰাখি কিমান মানুহে প্ৰাৰ্থনা কৰে নাজানো। আমি ইয়াক বিশ্বাসৰ ওপৰত ল'ব পাৰোনে আৰু প্ৰতিবাৰ কোনোবাই প্ৰাৰ্থনা কৰাৰ সময়ত প্ৰাৰ্থনা কৰিব পাৰোনে? নে ই এটা অনুষ্ঠান? যি সকলো কৰা হয়, সেয়া শুভবাৰ্তাৰ বাবে। জীৱন বুলি কিবা এটা আছে নেকি? ভক্তৰ এনে এক জীৱন থাকে। ১ কৰিন্থীয়া নৱম অধ্যায় চৌবিংশ পদ। আপোনালোকে নাজানা নে, দৌৰ প্ৰতিযোগিতাত অনেকে দৌৰ মাৰে: কিন্তু এজনেহে বঁটা পায়? সেয়ে এনেকৈ দৌৰক, যাতে পুৰস্কাৰ পাব পাৰে। (1 Cor 9:24)। মহিমামাণ্ডিত হ'বলৈ, অনন্তকাল লাভ কৰিবলৈ, ক্ষয়বিহীন সম্পত্তি, আৱৰ্জনা নথকা লাভ কৰিব লাগিব। আমি সংলগ্ন হোৱা উচিত নহয়। ইয়াক পাবলৈ দৌৰক। ১ কৰিন্থীয়া নৱম অধ্যায়, পঁচিশ পদ। আৰু যি মানুহে মালযুদ্ধ আদি কৰি খেলত জিকিবলৈ চেষ্টা কৰে, তেওঁলোকে সকলোভাৱে ইন্দ্ৰিয়-দমন কৰে। তেওঁলোকে বিনাশী কিৰীটি পাবলৈ এইদৰে কৰে, কিন্তু আমি হ'লে, অবিনাশী কিৰীটি পাবলৈহে তাক কৰোঁ। (1 Cor 9:25)। অলিম্পিকলৈ যোৱাসকলে সকলো এৰি থৈ যায়। ৰাতিপুৱা চাৰি বজাত সাৰ পাই ডায়েট চাব। পৃথিৱীৰ লগত তেওঁৰ কোনো সম্পৰ্ক নাই। ৰাতিপুৱা দহ মাইল দৌৰে। বহু বছৰ ধৰি তেওঁলোকৰ জীৱনটো পৃথক আছিল। ইয়াৰ বাবে তেওঁলোকে উনৈশ বছৰ ধৰি প্ৰস্তুতি চলাই আছে। এইটো এটা সৰু সোণৰ পদক পাবলৈ কৰা হয়। এয়া এক বিশেষ জীৱন। বহুতে মোক নিজৰ জীৱনৰ কথা কৈছে। ইয়াৰ বাবে অতি কম বয়সতে তেওঁলোকক সাজু কৰি তোলা হৈছে। ইয়াৰ বাবে তেওঁলোকক প্ৰস্তুত কৰা হয়। তেওঁলোক সকলো পঢ়োৱা স্কুললৈ নাযায়। ইয়াৰ বাবে তেওঁলোকক বিশেষভাৱে প্ৰশিক্ষণ দিয়া হৈছে। তেতিয়া মোক সোঁৱৰাই দিয়া হ'ল যে যদি তেওঁলোকে এনেধৰণৰ সকলো কামৰ পৰা বিৰত থাকে তেন্তে আমি তেতিয়াহে গাব পাৰিম যেতিয়া আমি আমাৰ জীৱনৰ বহু কথাৰ পৰা বিৰত থাকিম। ইংৰাজীত **detached** বুলি এটা শব্দ আছে। বহু কথা কেৱল আঁতৰাই ল'ব পাৰি। সেইটো এটা বেলেগ জীৱন। লক্ষ্য হৈছে সচেতন জীৱন লাভ কৰা। কিন্তু তেওঁলোক ইফালে- সিফালে লগত জড়িত নহয়। তেওঁলোকে নিজকে আঁতৰত ৰাখে। তেওঁলোকে জানে তেওঁলোকৰ আস্থান আৰু পছন্দ কি। তেওঁলোকেও ইয়াক নিজৰ জীৱনত ৰাখিব জানে। গতিকে আমি নিজকে এটা পথত নশ্ৰ কৰি স্পষ্টকৈ চাব লাগিব। মই বিচাৰো এজন পবিত্ৰ ব্যক্তি সেই জীৱনৰ নেতৃত্ব কৰক। সেইয়াও ঈশ্বৰৰ সন্তানসকলৰ ধন্য জীৱন।

অদৃশ্য পথাৰবোৰৰ কথা উল্লেখ কৰা হৈছে। অদৃশ্য ঠাইত বহি থকা সকল অদৃশ্য। পৃথিৱীত দৌৰি যোৱাৰ বিশেষ প্ৰয়োজন নাই। কিন্তু তেওঁলোকে যি পায় সেয়া বহুতৰে বাবে স্বৰ্গীয়। এইটোৱেই আমি বিচাৰো। আমি জানো যে আজি মানুহৰ এটা ভাল অংশই লৌকিক লাভৰ বাবে দৌৰিছে। সেইটো কেনেকৈ হ'ব পাৰে? সেই আশীৰ্বাদ কি? আমি কেনেকৈ পাম? এই সকলোবোৰ আৱৰ্জনা। আমি স্বৰ্গীয় আত্মনাৰ অংশীদাৰ। আমাক স্বৰ্গীয় বুলি কোৱা হয়। আমি ঈশ্বৰৰ পৰাই জন্ম লৈছো। আমি বুজিব লাগিব যে আত্মাত নতুন মানুহজনেই হৈছে পুৰণি মানুহজনক বধ কৰি তেওঁৰ পূৰ্ণতা লাভ কৰিবলৈ স্বৰ্গীয় আত্মনা। এনেকুৱাই এই আশাৰ মানুহ। ৰোমীয়া আঠ অধ্যায়, চৌবিশ পদ। কিয়নো আমি আশাৰেহে পৰিত্ৰাণ পালোঁ; **(Rom 8:24)**। এই আশাৰ অবিহনে পৰিত্ৰাণ কি? আমি নিজকে সুখিব লাগিব। তাত আশাৰ স্তৰ ক'ত? নে আমি উদাসীনতাৰ অৱস্থাত বাস কৰোঁ? আমি প্ৰাৰ্থনাত কিহৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ? বাক্যৰ যোগেদি লাভ কৰিবলৈ আমি বাক্য অধ্যয়ন কৰো নেকি? যেতিয়া বাক্য শুনিবলৈ শিকিবলৈ ইয়ালৈ আহিলে তেন্তে আপোনাৰ লক্ষ্য কি থাকে? যদি সেই লক্ষ্য ঈশ্বৰৰ বাক্য, ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ লগত মিল নাথাকে, তেন্তে আপুনি সময় নষ্ট কৰি আছে। মাত্ৰ সময় নষ্ট কৰা। **(ৰোমীয়া ৮:২৫)** কিন্তু আমি যিহক দেখা নাই, তালৈ যদি আশা কৰোঁ, তেনেহলে ঋষ্যৰেহে তালৈ বাট চাই থাকোঁ। **(Rom 8:25)**। গতিকে আমি কি দেখিবলৈ আশা কৰোঁ? ইব্ৰী ১১ অধ্যায় প্ৰথম পদ বিশ্বাস হৈছে, আশা কৰা বিষয়ৰ নিশ্চিত জ্ঞান, অদৃশ্য বিষয়ৰ প্ৰমাণ প্ৰাপ্তি। **(Heb 11:1)**। আমি ইব্ৰী ১১ অধ্যায় ৩ পদ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই আমি বুজিলো যে, সৃষ্টি খন ঈশ্বৰৰ বাক্যৰ যোগেদি স্থাপন কৰা হ'ল; তাতে দৃশ্যবস্তুবোৰ যে প্ৰকাশিত বস্তুবোৰৰ পৰা উৎপন্ন কৰা হ'ল, এনে নহয়। **(Heb 11:3)**। এই জগতখন ঈশ্বৰৰ বাক্য অহাৰ দ্বাৰা সৃষ্টি হৈছিল কাৰণ ই জগতৰ বাবে দৃশ্যমান নহয়। যি দৃশ্যমান, সেয়া অদৃশ্যৰ পৰাই প্ৰকাশ পায়। ঈশ্বৰে যেতিয়া কয় যে অদৃশ্য ক্ষেত্ৰত পোহৰ হয়, তেতিয়া দৃশ্যমান ক্ষেত্ৰত পোহৰ আছে। যেতিয়া আমি অদৃশ্য ৰাজ্যৰ পৰা কি পাওঁ তাক কওঁ, কোৱাৰ দৰে, যেতিয়া আমি সেইটো চালি দিওঁ, তেতিয়া এইদৰে পৃথিৱীত স্বৰ্গীয় প্ৰকাশ দিয়া হয়। আমাৰ এই আশা থকা উচিত। আমি যি দেখিছো সেয়া আমি দেখা নহয়, ঋষ্যৰে অপেক্ষা কৰিব লাগিব। আপুনি ৰোমীয়া আঠ অধ্যায়ৰ ২৬ পদ পঢ়িব পাৰে। সেই একেদৰে আত্মায়ো আমাৰ দুৰ্বলতাত উপকাৰ কৰে। কাৰণ, উচিত মতে কি প্ৰাৰ্থনা কৰিব লাগে, সেই বিষয়ে আমি নাজানো; কিন্তু আত্মাই নিজে আমাৰ বাবে অনিৰ্বচনীয়া কেঁকনিৰে নিবেদন কৰে। **(Rom 8:26)**। তেতিয়া আমি বহুতো সত্য জানিবলৈ পাওঁ। এতিয়া আমি ইয়াত যি পাওঁ সেয়া হৈছে অদৃশ্য ক্ষেত্ৰখনৰ সত্য। এতিয়া যেতিয়া আমাৰ গাড়ী আৰু ঘৰ হ'ব, ক'ব পাৰি, তেতিয়া আত্মাৰ কোনো সহায়ৰ প্ৰয়োজন নাই। আমি তালৈ গৈ প্ৰভুৰ লগত যুদ্ধ কৰিম। অ' প্ৰভু মোক গাড়ীখন দিয়ক, পিতৃ মোক ঘৰ দিয়ক, পিতৃ মোক ইয়াক আৱশ্যক আছে, পিতৃ মোক ভাল চাকৰি এটা লাগে।

এই সকলোবোৰ দেখি আমাক ইয়াত কোনো আত্মাৰ প্ৰয়োজন নাই। যেতিয়া ঈশ্বৰে আমাক এই সকলোবোৰ দিব, তেতিয়া আমি আমাৰ দুৰ্বলতা উপলব্ধি কৰিম। প্ৰভু, মই এই বিষয়ে একো নাজানিছিলো। এই ক্ষেত্ৰখনৰ বিষয়ে মই একো নাজানো। এইটো কি অদৃশ্য? এই আশা কি পিতৃ? তাত প্ৰস্তুত কৰা এই পৰিত্ৰাণ কি? ঈশ্বৰৰ আত্মাৰ দ্বাৰা পৰিচালিত জীৱন কি, পিতৃ? মই নাজানো পিতৃ। তেতিয়াহে আমি আমাৰ দুৰ্বলতা উপলব্ধি কৰিম। আমি ৰোমীয়া ৮ অধ্যায়ত পঢ়াৰ দৰে শাৰীৰিক পৰা আধ্যাত্মিকলৈ কেনেকৈ যায়? জীৱনৰ আত্মাৰ নীতি কি? বুজিব। পৰামৰ্শদাতাই ৰোমীয়া ৮ অধ্যায়, ২ পদ কৈছে বা পৰামৰ্শ দিছে কিয়নো খ্ৰীষ্ট যীচুত মোৰ জীৱনক আত্মাৰ বিধানত পাপ আৰু মৃত্যুৰ বিধানৰ পৰা মুক্ত কৰিলে। **(Rom 8:2)**। শিশুৱে সেই স্বাধীনতা পায়। সেই স্বাধীনতা কি? কেনেকৈ লিখা হৈছে পিতৃ? প্ৰশ্নবোৰ সম্পূৰ্ণ। আমি নাজানো। শৰীৰৰ পৰা আত্মালৈ কেনেকৈ আহে? ৰোমীয়া অষ্টম অধ্যায়, নৱম পদ যিয়েই নহওক, আপোনালোক মাংসৰ বশত নহয় কিন্তু আত্মাৰ বশতহে আছে, আৰু সেয়াই যদি সত্য হয়, তেনেহলে ঈশ্বৰৰ আত্মা আপোনালোকৰ অন্তৰত বাস কৰে। কিন্তু যি জনত খ্ৰীষ্টৰ আত্মা নাই, তেওঁ খ্ৰীষ্টৰ নহয়। **(Rom 8:9)**, আত্মাই আমাক কয় যে আপুনি ঈশ্বৰৰ সন্তান। ৰোমীয়া অষ্টম অধ্যায়ত চৈধ্য পদত কোৱা হৈছে কিয়নো যিমান লোক ঈশ্বৰৰ আত্মাৰ দ্বাৰা চালিত হয়, সেই সকলোৱে ঈশ্বৰৰ সন্তান। **(Rom 8:14)**। তেৰ পদত কোৱা হৈছে কাৰণ আপোনালোকে যদি মাংসৰ বশত জীয়াই থাকে, তেনেহলে আপোনালোক যেনে হ'লেও মৰিব; কিন্তু আত্মাৰ দ্বাৰাই যদি শৰীৰৰ কৰ্মবোৰ বধ কৰা হয়, তেনেহলে আপোনালোক জীৱ। **(Rom 8:13)**। গতিকে বহু বিষয় আছে। এইবিষয়ে আমি প্ৰাৰ্থনা কৰি আছো। কিন্তু তেতিয়া আমি গম নাপাওঁ। আমি এটা [দুৰ্বলতা] দুৰ্বলতা অনুভৱ কৰোঁ। আৰম্ভণিতে আমি ইয়াৰ বিষয়ে একো নাজানিছিলো। ইয়াৰ পৰা আমি একো পোৱা নাই। এতিয়া আমাৰ পুৰণি মানুহটোত বাস কৰি আছে। পুৰণিমানুজন গান গাব জানে, হাত চাপৰি বজাব জানে, সভালৈ আহিব জানে, উপবাস কৰিব জানে, বাক্য পঢ়িব জানে, ইচ্ছা কৰিলে প্ৰচাৰ কৰিব জানে। কিন্তু আমি যি গম পাওঁ সেয়া হ'ল এই সকলোবোৰ পুৰণিমানুহৰ কাম। নতুন মানুহজন কেনেকুৱা? এই আচৰণ কেনেকৈ আহে? এই পথত কেনেকৈ জীয়াই থাকিব? যেতিয়া এই সত্য আমাৰ আগত আত্মাত প্ৰকাশ হ'বলৈ আৰম্ভ কৰিব, তেতিয়া মোৰ বাবে ইয়াক গ্ৰহণ কৰাটো সম্ভৱ নহ'ব, কিন্তু কেৱল যেতিয়া আত্মাই ইয়াত বাস কৰিব। আত্মাত প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ লাগিব। মোৰ দুৰ্বলতাক সমৰ্থন কৰিবলৈ ঈশ্বৰৰ আত্মা আছে মই নাজানো মই কেনেকৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিব লাগে। ৰোমীয়া অষ্টম অধ্যায়, ২৬ পদসেই একেদৰে আত্মায়ো আমাৰ দুৰ্বলতাত উপকাৰ কৰে। কাৰণ, উচিত মতে কি প্ৰাৰ্থনা কৰিব লাগে, সেই বিষয়ে আমি নাজানো; কিন্তু আত্মাই নিজে আমাৰ বাবে অনিৰ্বচনীয় কেঁকনিৰে নিবেদন কৰে। **(Rom 8:26)**। তেতিয়া আমি আমাৰ দুৰ্বলতা জানিবলৈ পাওঁ। যেতিয়া আমি সেই দুৰ্বলতাত আত্মাৰ সহায় বিচাৰো,

এই সকলোবোৰ দেখি আমাক ইয়াত কোনো আত্মাৰ প্ৰয়োজন নাই। যেতিয়া ঈশ্বৰে আমাক এই সকলোবোৰ দিব, তেতিয়া আমি আমাৰ দুৰ্বলতা উপলব্ধি কৰিম। প্ৰভু, মই এই বিষয়ে একো নাজানিছিলো। এই ক্ষেত্ৰখনৰ বিষয়ে মই একো নাজানো। এইটো কি অদৃশ্য? এই আশা কি পিতৃ? তাত প্ৰস্তুত কৰা এই পৰিত্ৰাণ কি? ঈশ্বৰৰ আত্মাৰ দ্বাৰা পৰিচালিত জীৱন কি, পিতৃ? মই নাজানো পিতৃ। তেতিয়াহে আমি আমাৰ দুৰ্বলতা উপলব্ধি কৰিম। আমি ৰোমীয়া ৮ অধ্যায়ত পঢ়াৰ দৰে শাৰীৰিক পৰা আধ্যাত্মিকলৈ কেনেকৈ যায়? জীৱনৰ আত্মাৰ নীতি কি? বুজিব। পৰামৰ্শদাতাই ৰোমীয়া ৮ অধ্যায়, ২ পদ কৈছে বা পৰামৰ্শ দিছে কিয়নো খ্ৰীষ্ট যীচুত মোৰ জীৱনক আত্মাৰ বিধানত পাপ আৰু মৃত্যুৰ বিধানৰ পৰা মুক্ত কৰিলে। **(Rom 8:2)**। শিশুৱে সেই স্বাধীনতা পায়। সেই স্বাধীনতা কি? কেনেকৈ লিখা হৈছে পিতৃ? প্ৰশ্নবোৰ সম্পূৰ্ণ। আমি নাজানো। শৰীৰৰ পৰা আত্মালৈ কেনেকৈ আহে? ৰোমীয়া অষ্টম অধ্যায়, নৱম পদ যিয়েই নহওক, আপোনালোক মাংসৰ বশত নহয় কিন্তু আত্মাৰ বশতহে আছে, আৰু সেয়াই যদি সত্য হয়, তেনেহলে ঈশ্বৰৰ আত্মা আপোনালোকৰ অন্তৰত বাস কৰে। কিন্তু যি জনত খ্ৰীষ্টৰ আত্মা নাই, তেওঁ খ্ৰীষ্টৰ নহয়। **(Rom 8:9)**, আত্মাই আমাক কয় যে আপুনি ঈশ্বৰৰ সন্তান। ৰোমীয়া অষ্টম অধ্যায়ত চৈধ্য পদত কোৱা হৈছে কিয়নো যিমান লোক ঈশ্বৰৰ আত্মাৰ দ্বাৰা চালিত হয়, সেই সকলোৱে ঈশ্বৰৰ সন্তান। **(Rom 8:14)**। তেৰ পদত কোৱা হৈছে কাৰণ আপোনালোকে যদি মাংসৰ বশত জীয়াই থাকে, তেনেহলে আপোনালোক যেনে হ'লেও মৰিব; কিন্তু আত্মাৰ দ্বাৰাই যদি শৰীৰৰ কৰ্মবোৰ বধ কৰা হয়, তেনেহলে আপোনালোক জীৱ। **(Rom 8:13)**। গতিকে বহু বিষয় আছে। এইবিষয়ে আমি প্ৰাৰ্থনা কৰি আছো। কিন্তু তেতিয়া আমি গম নাপাওঁ। আমি এটা [দুৰ্বলতা] দুৰ্বলতা অনুভৱ কৰোঁ। আৰম্ভণিতে আমি ইয়াৰ বিষয়ে একো নাজানিছিলো। ইয়াৰ পৰা আমি একো পোৱা নাই। এতিয়া আমাৰ পুৰণি মানুহটোত বাস কৰি আছে। পুৰণিমানুজন গান গাব জানে, হাত চাপৰি বজাব জানে, সভালৈ আহিব জানে, উপবাস কৰিব জানে, বাক্য পঢ়িব জানে, ইচ্ছা কৰিলে প্ৰচাৰ কৰিব জানে। কিন্তু আমি যি গম পাওঁ সেয়া হ'ল এই সকলোবোৰ পুৰণিমানুহৰ কাম। নতুন মানুহজন কেনেকুৱা? এই আচৰণ কেনেকৈ আহে? এই পথত কেনেকৈ জীয়াই থাকিব? যেতিয়া এই সত্য আমাৰ আগত আত্মাত প্ৰকাশ হ'বলৈ আৰম্ভ কৰিব, তেতিয়া মোৰ বাবে ইয়াক গ্ৰহণ কৰাটো সম্ভৱ নহ'ব, কিন্তু কেৱল যেতিয়া আত্মাই ইয়াত বাস কৰিব। আত্মাত প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ লাগিব। মোৰ দুৰ্বলতাক সমৰ্থন কৰিবলৈ ঈশ্বৰৰ আত্মা আছে মই নাজানো মই কেনেকৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিব লাগে। ৰোমীয়া অষ্টম অধ্যায়, ২৬ পদসেই একেদৰে আত্মায়ো আমাৰ দুৰ্বলতাত উপকাৰ কৰে। কাৰণ, উচিত মতে কি প্ৰাৰ্থনা কৰিব লাগে, সেই বিষয়ে আমি নাজানো; কিন্তু আত্মাই নিজে আমাৰ বাবে অনিৰ্বচনীয় কেঁকনিৰে নিবেদন কৰে। **(Rom 8:26)**। তেতিয়া আমি আমাৰ দুৰ্বলতা জানিবলৈ পাওঁ। যেতিয়া আমি সেই দুৰ্বলতাত আত্মাৰ সহায় বিচাৰো,

আমাৰ অন্তৰ্নিহিত আত্মাই কথা কয় আপুনি কেৱল আত্মাৰ দ্বাৰা খোজ কাঢ়িব লাগিব আমি চকী এখনত বহি আছেো তাৰ পিছত অতি দুৰ্বল কণ্ঠত মোৰ অভিজ্ঞতাৰ বৰ্ণনা কৰি আছেো ঈশ্বৰ, মই সহ্য কৰিব নোৱাৰো, মই কেৱল ইয়াক প্ৰাপ্ত কৰিব পাৰো, এইয়া ধন্য জীৱন। মোক আত্মাৰ দ্বাৰা জীয়াই থাকিবলৈ সহায় কৰিব লাগিব। আপুনি মোক আত্মাৰ দ্বাৰাই প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ সহায় কৰিব লাগিব। আত্মাৰ দ্বাৰাই মোৰ আগত প্ৰকাশ কৰিব লাগিব। মই আত্মাত শক্তিশালী হ'ব লাগিব, পিতৃ এই বিশ্বাস দিব লাগিব। এই সকলোবোৰ যেতিয়া আমি প্ৰাৰ্থনা কৰো তেতিয়া আমি নিজৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰা নাই। যেতিয়া ইফিচীয়ালৈ লিখা পত্ৰত ঈশ্বৰৰ পুত্ৰসকলে তাত শাৰী পাতি থাকে তেতিয়া পবিত্ৰ ঈশ্বৰে সকলো সৃষ্টিক কৈ আহিছে যে ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহৰ মহিমা স্থায়ী হয়। মনত আছে আমি পাইছিলোঁ, নহয়, আমি যেতিয়া তালৈ যাওঁ তেতিয়া আমি নম্ৰতা আৰু নম্ৰতাৰ উচ্চ স্তৰত আছেো। (যোহন ১৩:৩)। যীচুৱে জানিছিল যে, পিতৃয়ে তেওঁক সকলো বস্তুৰ ওপৰত ক্ষমতা দিছে; তেওঁ ঈশ্বৰৰ পৰা আহিছে আৰু পুনৰাই তেওঁ ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ উভতি যাব। তেওঁ ৰাতি আহাৰ খোৱা ঠাইৰ পৰা উঠি আহিল আৰু গাত লোৱা কাপোৰ খন থৈ, এখন গামোচা ললে আৰু নিজৰ কঁকাল বান্ধিলে, তাৰ পাছত চৰিয়াত পানী বাকি লৈ তেওঁ শিষ্য সকলৰ ভৰি ধুৱাবলৈ ধৰিলে আৰু কঁকালত বান্ধি লোৱা গামোচাৰে তেওঁলোকৰ ভৰি মচিলে। (John 13:3-5)। গতিকে স্মৃতি ক'ত? তেওঁৰ হাতত। যীচুৱে জানিছিল যে, পিতৃয়ে তেওঁক সকলো বস্তুৰ ওপৰত ক্ষমতা দিছে; তেওঁ ঈশ্বৰৰ পৰা আহিছে আৰু পুনৰাই তেওঁ ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ উভতি যাব। (John 13:3)। এইবাৰ শেষবাৰৰ বাবে তেওঁ দাস হৈ পৰিছে। বহুতৰে মুক্তিপণ দিবলৈ গৈ আছে। তেওঁ নিজৰ মন্ত্ৰণালয়ৰ অন্তিম পৰ্যায়ত উপনীত হ'বলৈ ওলাইছে। তেওঁ সৰ্বোচ্চ স্থানলৈ যায়। প্ৰণাম কৰি সকলোৰে ভৰি ধুই দিয়ে। নম্ৰতাৰ এটা ক্ষেত্ৰ যিটো মোৰ বাবে ভাল হৈছে। আমি সাধাৰণতে যি দেখিছো "He is beyond our understanding" এই পুত্ৰই হৈছে নম্ৰতাৰ উৎস। আমি পঢ়িবলৈ পাওঁ যে তেওঁ এবাৰ পাপৰ বাবে মৃত্যুবৰণ কৰিলে আৰু আজিও জীয়াই আছে, আৰু তালৈ গৈ ক'লেই যথেষ্ট নহয়, 'পিতৃ, মই সকলো কৰিলোঁ।' জীয়াই থকাটো ঈশ্বৰৰ বাবে। ঈশ্বৰ আমাৰ বাবে অপেক্ষা কৰি আছে। ধৈৰ্য্যৰে অপেক্ষা কৰি আছে, সকলোৱে যাতে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ হ'ব পাৰে তাৰ এক অতি আকাংক্ষাৰে। এই বাক্য ঈশ্বৰৰ দাসৰ লগত ঘোষণা কৰা হৈছে। কাৰণ পিতৃক নিজৰ দৰে পুত্ৰৰ প্ৰয়োজন। ইয়াত থাকি যিকোনো প্ৰকাৰে যাব পাৰি, যিকোনো প্ৰকাৰে যাব লাগিব বুলি কোৱা গোটৰ প্ৰয়োজন নাই। যিটো গোটে ইয়াৰ সৰ্বোত্তম ব্যৱহাৰ কৰিব বিচাৰে, সেই গোটোক প্ৰভুৱে তেওঁলোকক সম্পূৰ্ণৰূপে ৰক্ষা কৰিবলৈ অপেক্ষা কৰি আছে। তাৰ পাছত যেতিয়া ৰাজ্য পিতৃৰ হাতত অৰ্পণ কৰা হ'ব, তেতিয়া পুত্ৰ অৰ্থাৎ সকলো বিষয়তে ঈশ্বৰক অৰ্পণ কৰা হ'ব। নামি সি তাতেই বহিল। তেতিয়া সেইটোৱেই স্বৰ্গৰ নীতি। ই আমাক শিকাইছে যে ঈশ্বৰৰ আত্মাইহে আমাক স্বৰ্গৰ সেই স্তৰলৈ লৈ যায়।

আপুনি ৰোমীয়া ৮ অধ্যায়ৰ , ২৬ আৰু ২৭ পদ পঢ়িব সেই একেদৰে আত্মায়ো আমাৰ দুৰ্বলতাত উপকাৰ কৰে। কাৰণ, উচিত মতে কি প্ৰাৰ্থনা কৰিব লাগে, সেই বিষয়ে আমি নাজানো; কিন্তু আত্মাই নিজে আমাৰ বাবে অনিৰ্বৰ্চনীয় কেঁকনিৰে নিবেদন কৰে। আত্মাৰ ভাব কি, সেই বিষয়ে অন্তৰ্য্যামী ঈশ্বৰে জানে, কাৰণ ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা অনুসৰি, তেওঁ পবিত্ৰ লোকৰ বাবে নিবেদন কৰে। **(Rom 8:26,27)**। আৰু তাৰ পিছত ইয়াত কোৱা হৈছে ৰোমীয়া আঠ অধ্যায়, ২৮ পদ আমি জানো যে, যি সকলে ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰে, সেই সকল তেওঁৰ অভিপ্ৰায় অনুসাৰে আমন্ত্ৰিত, তেওঁলোকৰ বাবে তেওঁ মঙ্গলৰ অৰ্থে সকলো উত্তম কাৰ্য একেলগে কৰিছে। **(Rom 8:28)**। তেতিয়া ৰোমীয়াসকললৈ লিখা পত্ৰখনৰ উদ্দেশ্য বা **Destination** হ'ল কিয়নো ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ যেন অনেক ভাই সকলৰ মাজত প্ৰথমে জন্মা হয়, এই কাৰণে ঈশ্বৰে যি সকলক আগেয়ে জানিলে, তেওঁলোকক তেওঁৰ সেই পুত্ৰৰ প্ৰতিমূৰ্তিৰ অনুরূপ হ'বলৈ, আগেয়ে নিৰূপণো কৰিলে; **(Rom 8:29)**। আমি নাজানো পিতৃ, এয়া কি? তাতেই আত্মাই আমাক সহায় কৰে। এই বাট মই নাজানো পিতৃ। আত্মাই সহায় কৰিব: এই বাক্য মোৰ আগত প্ৰকাশ কৰক। আত্মাই সহায় কৰিব, এয়া আত্মাৰ মহান কাম। কিয়? আত্মাই কিয় সহায় কৰে? আমি তালৈ গৈ মই কিবা এটা হোৱাৰ অভিনয় কৰিব নোৱাৰো তেতিয়া পুত্ৰ যীচুৰ দৰে নশ্ৰ আৰু নশ্ৰ মানুহৰ এটা দল থাকিব লাগিব। ভদ্ৰলোকসকল, এই সকলোবোৰৰ মাজতে শিষ্যসকলৰ ভৰি ধুই থকা দাস যীচু প্ৰভু আজি পিতৃৰ সোঁহাতে বহি পিতৃৰ আজ্ঞা পালন কৰি আছে। যেতিয়া ৰাজ্য পিতৃৰ হাতত অৰ্পণ কৰা হয়, তেতিয়া প্ৰভু যীচুৱে নশ্ৰভাৱে পিতৃৰ সেৱা কৰে। পুত্ৰক ঈশ্বৰৰ ভৰিৰ তলত নশ্ৰ কৰা হৈছে, যিজনে তেওঁক দিছে যাতে পিতৃ সকলোতে সকলো হ'ব পাৰে। এইটো এটা ঐশ্বৰিক গোপনীয়তা। যেতিয়া মই আপোনালোকক এই কথা কওঁ তেতিয়া মই জানো যে এইটো সঁচা কিন্তু তেতিয়া ই এতিয়াও [এতিয়াও] এটা ৰহস্য। এইটোৱেই স্বৰ্গ নেকি? এইটোৱেই নেকি স্বৰ্গৰ মতবাদ? তেনেকুৱা হ'ল তাত কোনো সন্দেহ নাই। আমাৰ কল্পনাত স্বৰ্গ দেখাটো আজিৰ পৃথিৱীখন দেখাৰ দৰে নহয়। ই আধ্যাত্মিক। চাব বিচাৰিলে অলপ বুজিব লাগিব। উক্ত আত্মাৰ বিৱৰ্তনৰ কথা আহিলেহে আমি স্বৰ্গৰ বিশিষ্টতা দেখিবলৈ পাওঁ। ৰোমীয়া ৮ অধ্যায়, ২৯ পদ: কিয়নো ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ যেন অনেক ভাই সকলৰ মাজত প্ৰথমে জন্মা হয়, এই কাৰণে ঈশ্বৰে যি সকলক আগেয়ে জানিলে, তেওঁলোকক তেওঁৰ সেই পুত্ৰৰ প্ৰতিমূৰ্তিৰ অনুরূপ হ'বলৈ, আগেয়ে নিৰূপণো কৰিলে; **(Rom 8:29)**। এই কথা বুজিব লাগে। ৰোমীয়া ৮ অধ্যায়, ৩০ পদ: আৰু যি সকলক আগেয়ে নিৰূপণ কৰিলে, তেওঁলোকক আমন্ত্ৰণো কৰিলে। যি সকলক আমন্ত্ৰণ কৰিলে, তেওঁলোকক ধাৰ্মিক বুলি গণিত কৰিলে; আৰু যি সকলক ধাৰ্মিক বুলি গণিত কৰিলে, তেওঁলোকক মহিমাদ্বিতো কৰিলে। **(Rom 8:30)**। ন্যায্যতা কিয়? মহিমামণ্ডিত কৰিবলৈ। ন্যায্যতা থাকিলে কেনেকৈ জীয়াই থাকিব? আত্মাৰ দ্বাৰা। কিন্তু মই গালাতীয়া ৫ অধ্যায় ১৬ পদত কওঁ,

কিন্তু মই কওঁ, আপোনালোকে আত্মাৰে চলক; তাতে কোনোমতে আপোনালোকে মাংসৰ অভিলাষ পূৰ নকৰিব। (Gal 5:16)। ৰোমীয়া অধ্যায় ৮ পদ ১ আৰু ২ এই কাৰণে এতিয়া খ্ৰীষ্ট যীচুত থকা সকলৰ কোনো দণ্ডাজ্ঞা নাই। কিয়নো খ্ৰীষ্ট যীচুত মোৰ জীৱনক আত্মাৰ বিধানত পাপ আৰু মৃত্যুৰ বিধানৰ পৰা মুক্ত কৰিলে। (Rom 8:1,2)। ৰোমীয়া ৮:৪ তেওঁ সেইটোৱে কৰিলে, যাতে আমাৰ জীৱনত যেন বিধানৰ বিধান সিদ্ধ কৰা হয়; সেয়েহে আমি মাংসিকৰ দৰে নহয়, কিন্তু আত্মা অনুসাৰে চলোঁ আহকা (Rom 8:4)। মাংসৰ স্বভাৱৰ পৰা আত্মাৰ স্বভাৱলৈ, মাংসৰ চিন্তাৰ পৰা আত্মাৰ চিন্তালৈ ঈশ্বৰৰ বাক্য উপস্থাপন কৰে। ঈশ্বৰৰ প্ৰকৃত সন্তানসকল হৈছে ঈশ্বৰৰ আত্মা বাস কৰা এটা গোট, অৰ্থাত ঈশ্বৰৰ আত্মাৰ নেতৃত্বত গঠিত এটা গোট। আৰু পিতৃ নামৰ পুত্ৰত্বৰ আত্মা লাভ কৰা গোটটোৱে নিশ্চয় জানে যে তেওঁলোকৰ কি আত্মা আছে। যি আত্মা সিহঁতক পৰিপূৰ্ণ কৰে। খ্ৰীষ্টৰ লগত গোট উত্তৰাধিকাৰী হ'ল সেইসকল যিসকলে তেওঁৰ সৈতে দুখভোগ কৰিবলৈ ইচ্ছুক, যিটো গোট যিয়ে যিয়েই নহওক কিয় উপভোগ কৰিব পাৰে। যিটো গোট আমাৰ ওচৰলৈ অহা প্ৰকাশ বা মহিমাৰ বহুত কম প্ৰকাশ লাভ কৰে। সেই আশাত জীয়াই থকা এটা গোট হ'ল এনেকুৱা এটা গোট যিয়ে পৃথিৱীখনক আৱৰ্জনা বুলি ভাবে কাৰণ এনে এটা গোট পাৰ বুলি আশা কৰে। প্ৰভু যীচুৰ অনুগামীৰ এটা দল। ৰোমীয়া আঠ অধ্যায়, একত্ৰিশ পদ পঢ়ি আমি এই বিষয়ে কি ক'ব লাগে? আমাৰ মহিমামণ্ডিতকৰণৰ সন্দৰ্ভত। এই স্বৰ্গীয় অৱস্থানৰ বিষয়ে আমি কি ক'ব পাৰো য'ত আমাৰ মহান আস্থান খ্ৰীষ্টৰ অনুসাৰে? যেতিয়া আমি ইমানবোৰ শুনিবলৈ পাওঁ তেতিয়া আমি সন্দেহ কৰোঁ, এই সকলোবোৰ সঁচা নেকি? তাৰ কোনো প্ৰতিক্ৰিয়া নাই। একো কাম নকৰে কাৰণ পৃথিৱীখন। কিন্তু আমি কি ক'ব লাগে? আমি কি কথা কৈছো? পাঁচনিয়ে কৈছে ল'ৰা-ছোৱালী, তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে বহুতো শক্তি আছে। যিসকলে অলপ মুক্তি পাইছে তেওঁলোকে ক'ব যে মোৰ বিৰুদ্ধে বহু শক্তি আছে। মোৰ শৰীৰটো এটা শক্তি। ইয়াত বহু চৰ্ত আছে। মই ইয়াক কেনেকৈ আঁতৰাব পাৰো? ইফালে সিফালে চালে মোৰ বাবে এই সকলোবোৰ বাধা হৈ পৰে। এই প্ৰাৰ্থনা জীৱনটো মই নাজানো। মোৰ ওচৰত বাক্যৰ কিবা মুক্তি আছে। পিতৃ মই বাক্য নাজানো। কেনেকৈ পাম? পাঁচনিয়ে ৰোমীয়া আঠ অধ্যায় একত্ৰিশ পদত কৈছে। তেতিয়াহলে এইবোৰ কথাত আমি কি ক'ম? যদি ঈশ্বৰ আমাৰ সপক্ষ হয়, তেনেহলে আমাৰ বিপক্ষ কোন হ'ব পাৰে (Rom 8:31)? ঈশ্বৰ আমাৰ সপক্ষ হয়, তেনেহলে আমাৰ বিপক্ষ কোন হ'ব পাৰে? তেতিয়া ৰোমীয়া ৮ অধ্যায় বত্ৰিশ পদত কোৱা হৈছে যি জনে নিজৰ পুত্ৰকো মৰম নকৰি, আমাৰ আটাইৰে কাৰণে তেওঁক শোখাই দিলে, সেই জনে আমাক অনুগ্ৰহ কৰি তেওঁৰ সৈতে সকলো নিদিব নে (Rom 8:32)? এই কথা কিমান জনে বুজি পায়? আজি প্ৰায় সকলোৱে একে তেজৰ কথা কৈছে। মোৰ সকলো ভুল ক্ষমা হৈছে, এতিয়া মই ভালেই আছে। এই বিষয়ে কোনো প্ৰকাশ নাই, যদি সেই প্ৰকাশ পোৱা গৈছিল।

গতিকে এই বাক্য শুনিলে এই জীৱনলৈ আহিবলৈ আপুনি কি ইচ্ছা কৰে? কোনে ইয়াক পাব বিচাৰে? কিন্তু আনফালে এটা চিন্তা, এইটো কেনেকৈ হ'ব পাৰে? মোৰ লগত সম্ভৱ। গতিকে পবিত্ৰ আত্মাই আমাক সোঁৱৰাই দিয়ে যে তুমি মোৰ সন্তান, পাপৰ পৰা, সেই গাঁতৰ পৰা, সেই বোকাৰ পৰা ৰক্ষা কৰিবলৈ যদি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰক দিয়া হৈছে। ৰোমীয়া অষ্টম অধ্যায়, ৩২ পদত কৈছে: যি জনে নিজৰ পুত্ৰকো মৰম নকৰি, আমাৰ আটাইৰে কাৰণে তেওঁক শোধাই দিলে, সেই জনে আমাক অনুগ্ৰহ কৰি তেওঁৰ সৈতে সকলো নিদিব নে? **(Rom 8:32)**; সকলো কি এই নিখুঁততাত অহা সকলো বস্তু। এই আত্মনিৰ্ভৰশীল জীৱনৰ বাবে সকলো, আত্মাৰ অনুসাৰে জীয়াই থাকিবলৈ, আত্মাৰ জীৱনৰ বিধান সিদ্ধ কৰিবলৈ, ঈশ্বৰৰ আত্মাৰ দ্বাৰা মাংসৰ কৰ্মক হত্যা কৰিবলৈ। আমি নিশ্চিত যে ই আত্মাত পৰিচালিত হ'ব ঈশ্বৰৰ ঈশ্বৰৰ আত্মাই আমাক কয় যে আপুনি ঈশ্বৰৰ সন্তান। ঈশ্বৰ আপোনাৰ লগত আছে। তাৰ পিছত আমাৰ তেজৰ দ্বাৰা মুক্তিৰ আৰম্ভণি, ঈশ্বৰৰ সন্তান যীচু, যি আজি পিতৃৰ সোঁহাতে বহি আছে আৰু যিয়ে আমাৰ বাবে সকলো সাধন কৰিছে, সম্পূৰ্ণ আৰু সিদ্ধ। যেতিয়া আহিল, তেতিয়া ঈশ্বৰৰ পূৰ্ণতা লৈ আহিল। সকলো সিদ্ধতা তেওঁৰ শৰীৰত আছিল। তেতিয়া আমি স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱীত ঈশ্বৰৰ পুত্ৰসকলক নিজৰ বাবে গঢ়ি তুলিবলৈ সকলো কৰ্তৃত্ব লাভ কৰিব পাৰিম। তেওঁ গোটেই দিনটো পিতৃৰ সোঁহাতে বহি থাকে আৰু তাৰ পিছত আমাক কয় যে মই মোৰ আত্মা আপোনালোকৰ ওচৰলৈ পঠাইছো। এই আত্মাত তোমাক নিখুঁত কৰিবলৈ মোৰ সকলোখিনি লৈ যাম। তুমি যেতিয়ালৈকে এই পৃথিৱীত আছা, মই তোমালোকক এই মহান অভিজ্ঞতালৈ লৈ যাবলৈ মোৰ আত্মাটো দিছো। পবিত্ৰ আত্মা বা ঈশ্বৰৰ আত্মাই আমাক সুধিছে, আমাক জগাইছে। ৰোমীয়া অষ্টম অধ্যায়, ৩২ পদত কৈছে: যি জনে নিজৰ পুত্ৰকো মৰম নকৰি, আমাৰ আটাইৰে কাৰণে তেওঁক শোধাই দিলে, সেই জনে আমাক অনুগ্ৰহ কৰি তেওঁৰ সৈতে সকলো নিদিব নে? **(Rom 8:32)**; ঈশ্বৰ দিব !!! আপোনাৰ কি কি প্ৰয়োজন? মই এইটো কোৱা নাই যে এই পৃথিৱীৰ কথাও চিন্তা কৰাৰ প্ৰয়োজন নাই, কাৰণ আমি এতিয়া স্বৰ্গ যাত্ৰাত আছো। ইয়াৰ বাবে তোমাক প্ৰয়োজনীয় সকলোখিনি দিম। বন্ধু ইজৰাইলে আগতে কোনো মান্না বিচৰা নাছিল। তেওঁলোকে মিচৰ এৰি যোৱাৰ আগতে স্বৰ্গত কথাবোৰ ইতিমধ্যে ঠিক হৈ আছিল। মোৰ লোকসকলে আহি তেওঁলোকৰ বাবে মান্না প্ৰস্তুত কৰে। আমাৰ হাতত সাজু হৈ আছে। কিন্তু ইয়াক গ্ৰহণ কৰিবলৈ আৰু সেই বিশ্বাসে আমাৰ বাবে কাম কৰিবলৈ হ'লে আমি পাপৰ কবলৰ পৰা মুক্ত হোৱাটো নিশ্চিত। ঈশ্বৰে আমাক সিদ্ধ কৰিবলৈ যথেষ্ট বিশ্বাসী আৰু তেওঁ তেনে কৰিবলৈ সক্ষম। আমি বিশ্বাস কৰিব লাগিব। ৰোমীয়া অষ্টম অধ্যায়, ৩২-৩৪ পদলৈকে, যি জনে নিজৰ পুত্ৰকো মৰম নকৰি, আমাৰ আটাইৰে কাৰণে তেওঁক শোধাই দিলে, সেই জনে আমাক অনুগ্ৰহ কৰি তেওঁৰ সৈতে সকলো নিদিব নে? ঈশ্বৰৰ মনোনীত সকলৰ বিৰুদ্ধে কোনে অপবাদ দিব? ঈশ্বৰেহে ধাৰ্মিক বুলি গণিত কৰোঁতা। দণ্ডাজ্ঞা দিওঁতা নো কোন? যি জন মৰিল, এনে কি, মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তোলাও হ'ল, সেই জন খ্ৰীষ্ট যীচু; তেওঁ ঈশ্বৰৰ সোঁফালে থাকি, আমাৰ কাৰণে নিবেদনো কৰি আছে। **(Rom 8:32-34)**,

কেৱল মৃত্যু নহয়, আমি জানো, কিন্তু মৃত্যুৰ দ্বাৰা ক্ষমা আছে। সেই মৃত্যুৰ দ্বাৰা তেওঁৰ শৰীৰৰ ওৰণিখন ফাটি গ'ল। কিন্তু তেওঁ কেৱল থিয় হৈ থকা নাই, তেওঁৱেই মৰি পুনৰ পুনৰুত্থান হ'ল। তাৰ পিছত পৰৱৰ্তী স্তৰটো। কেৱল তাতেই নহয়, ৰোমীয়া আঠ অধ্যায়, ৩৪ পদত দণ্ডাজ্ঞা দিওঁতা নো কোন? যি জন মৰিল, এনে কি, মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তোলাও হ'ল, সেই জন খ্ৰীষ্ট যীচু; তেওঁ ঈশ্বৰৰ সোঁফালে থাকি, আমাৰ কাৰণে নিবেদনো কৰি আছে। **(Rom 8:34)**। কিয়? আমাক পৰিপূৰ্ণ কৰিবলৈ। মহিমামণ্ডিত মহাপুৰোহিত যীচু ঈশ্বৰৰ সোঁহাতে বহি আছে। কিয় বহি আছে আমাক সম্পূৰ্ণৰূপে বচাবলৈ। প্ৰভু আমাক সহায় কৰিবলৈ তাত আছে। প্ৰভুৱে তাত বহি পিতৃৰ সোঁহাতে বহি আমাৰ বিৰুদ্ধে থিয় দিয়া আমাৰ সকলো শত্ৰুৰ ওপৰত ভৰিৰ তলুৱা কৰি আছে। পিতৃয়ে কয়, "মোৰ সোঁহাতে বহা, যাতে মই তোমাৰ শত্ৰুবোৰক তোমাৰ ভৰিৰ তলুৱা কৰি লওঁ। তেওঁলোক আমাৰ শত্ৰু, আৰু তেওঁলোক আমাৰ বিৰোধী, এই শক্তিয়েই আমাৰ আধ্যাত্মিক বৃদ্ধি, আমাৰ আধ্যাত্মিক বৃদ্ধিৰ বিৰোধিতা কৰে। আমাৰ অজ্ঞানতা, এক শক্তি, ইয়াক অজ্ঞানতা বোলা হয়, অজ্ঞানতা **[Ignorance]** সেই ভ্ৰম যে আমাৰ অন্ধ চকু দুটা জগতৰ, পৃথিৱীৰ প্ৰতাৰণা যি আমাৰ শৰীৰ। এইদৰে আমাৰ বিৰুদ্ধে বহু শক্তি খীয় দি আছে কিন্তু পিতৃয়ে পুত্ৰক কয়? মোৰ সোঁফালে বহা, কিয়? এই জীৱনবোৰৰ বিৰোধিতা কৰা শত্ৰুবোৰক আমাৰ ভৰিৰ তললৈ আনিবলৈ, যাক তেওঁ ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ হ'বলৈ বাছি লৈছে, সেইবোৰক সিদ্ধ কৰিবলৈ, সিহঁতক অনন্তকালৰ সম্পূৰ্ণ অধিকাৰলৈ আনিবলৈ মোৰ সোঁহাতে বহিব। প্ৰভু যীচুৱে আমাক কয়, "মই তোমালোকৰ আগত এই পবিত্ৰ মন্দিৰলৈ যাওঁ, য'ত তুমি আহিব লাগিব, আৰু মই পিতৃৰ সোঁহাতে বহি আছো।" আৰু তাৰ পিছত আপুনি তাক মাতে, পোষ্ট কৰিবলৈ অনুমতিৰ প্ৰয়োজন নাই মই পৰ্দাখন ফালি পেলালোঁ। আহক আমি তেজৰ বিশ্বাসেৰে সাহসেৰে পবিত্ৰ মন্দিৰলৈ আহোঁ। আহক আমি পিতৃ আৰু পুত্ৰ বহি থকা পবিত্ৰ মন্দিৰলৈ আৰু লাখ লাখ স্বৰ্গদূত বাস কৰা পবিত্ৰ মন্দিৰলৈ যাওঁ। সেই সান্নিধ্যত বহি আপুনি ইয়াক প্ৰকাশ কৰিবলৈ ওলাইছে। পিতৃ আজি একমাত্ৰ পুত্ৰ নাই, আমাৰ মহাপুৰোহিত যিয়ে আমাৰ বাবে সকলো ভাল কাম কৰে, তেওঁ প্ৰভুৰ লগত আছে, যি আমাক সিদ্ধ কৰিবলৈ যথেষ্ট। আমি যেতিয়া সেই সান্নিধ্যত থাকোঁ তেতিয়া আমাৰ অন্তৰ্নিহিত চকু মুকলি হয়। যেতিয়া আমি সেই সান্নিধ্যত থাকোঁ তেতিয়া ঈশ্বৰৰ বাক্য আমাৰ আগত প্ৰকাশ পায়। যেতিয়া আমি সেই সান্নিধ্যত থাকোঁ, তেতিয়া সেই উপস্থিতিয়ে আমাক শুদ্ধ কৰে, পবিত্ৰ কৰে। মোৰ সন্মুখত মন্দিৰৰ পাত্ৰবোৰ পুৰোহিতসকলে পবিত্ৰ কৰিব। ইমান সহজ। এইটোৱেই হৈছে ঈশ্বৰৰ সন্তানসকলৰ প্ৰকৃত মন্দিৰ। ই শিল বা মাটিৰ নহয়, এই কামৰ লগত জড়িত নহয়। পাহৰি নাযাব যে ই অদৃশ্য আৰু ই স্বৰ্গীয়। তাৰ পৰাই আমি প্ৰৱেশ কৰিবলৈ আনুমতি পালোঁ। গতিকে আমি এই বিষয়ে কি কম? ৰোমীয়ালৈ লিখা পত্ৰ আঠ অধ্যায় একত্ৰিশ পদ তেতিয়াহলে এইবোৰ কথাত আমি কি কম? যদি ঈশ্বৰ আমাৰ সপক্ষ হয়, তেনেহলে আমাৰ বিপক্ষ কোন হ'ব পাৰে? **(Rom 8:31)?**

বিশ্ব শক্তিসমূহে আমাৰ প্ৰতি শত্ৰু হয়। কিন্তু যদি সৰ্বশক্তিমান ঈশ্বৰ, পিতৃ ঈশ্বৰ, পুত্ৰ, ঈশ্বৰ আমাৰ লগত আছে, তেন্তে আমাৰ বিৰোধী কোন? আহক আমাৰ সকলো অজুহা লৈ বাহিৰলৈ পেলাই দিওঁ। যি আমাৰ কাৰণে সকলো ভাল কাম কৰিলে, যি আমাক মুক্ত কৰিলে, যিয়ে আমাক পাপৰ পৰা পৰিত্ৰাণ কৰিলে, তেওঁ আমাক সেই মহিমাৰ পূৰ্ণতালৈ লৈ যাবলৈ যথেষ্ট। পিতৃৰ সোঁহাতে আমাৰ উত্তৰৰ বাবে অপেক্ষা কৰি আছে। যেনেকৈ আপুনি আগ বাঢ়ি যায়, নিজকে বশ কৰিব লাগিব আৰু দৌৰিব লাগিব যাতে আপুনি সেইটো লাভ কৰিব পাৰে। যেতিয়া আপুনি পবিত্ৰৰ ভৰিৰ তলত যায় তেতিয়া আপুনি কামটোৰ গৌৰৱ অনুভৱ কৰিবলৈ যায়, আপুনি যিটো অসম্ভৱ বুলি ভাবে সেয়া সম্ভৱ হৈ উঠে। হ'ব গৈ আছে। কোনো মানুহৰ হাত নাই, আপোনাৰ বুদ্ধি নহয়, আপোনাৰ প্ৰচেষ্টা নহয়, ই আপোনাৰ হিচাপ নহয়, অদৃশ্য ক্ষেত্ৰখন, অদৃশ্য হাতখনে অদৃশ্য কিবা এটা কৰি আছে। এয়া কি? মহান অদৃশ্য ক্ষেত্ৰ, আপোনাৰ কামনাৰে শৰীৰক ক্ৰুচত দিয়া, আপোনাক সিদ্ধ কৰিবলৈ, এই জগতখন জয় কৰাৰ শক্তি থাকিবলৈ। এটা অদৃশ্য কাৰ্য সংঘটিত হৈছে। এইটোৱেই আমাক নিখুঁত কৰি তোলে। গৌৰৱৰ যাত্ৰা। ইব্ৰী ২ অধ্যায় ১০ সকলো ঈশ্বৰৰ কাৰণে আৰু সকলো তেওঁৰ যোগেদি হ'ল। সেই বাবে অনেক সম্ভাৱনক ঈশ্বৰে গৌৰৱৰ ভাগী কৰাৰ উদ্দেশ্যেৰে আৰু তেওঁলোকৰ পৰিত্ৰাণৰ অৰ্থে যীচুক কষ্টভোগৰ মাজেদি সিদ্ধ কৰি তোলা কাৰ্য ঈশ্বৰৰ সঠিক কাৰ্য আছিল। **(Heb 2:10)?** সুন্দৰ দৃশ্য নহয়নে? ৰোমীয়ালৈ লিখা পত্ৰ আঠ অধ্যায় ৩৫ পদ খ্ৰীষ্টৰ প্ৰেমৰ পৰা কোনে আমাক বিচ্ছিন্ন কৰিব পাৰে? ক্লেস বা সঙ্কট, তাড়না বা আকাল, বস্ত্ৰহীনতা বা প্ৰাণ সংশয় বা তৰোৱাল, এইবোৰে পাৰে নে? **(Rom 8:35)?** কোনো শক্তিয়ে তেনেকুৱা কৰিব নোৱাৰে, ঈশ্বৰৰ সম্ভাৱন। ৰোমীয়ালৈ লিখা পত্ৰ আঠ অধ্যায় ৩৫-৩৯ পদ খ্ৰীষ্টৰ প্ৰেমৰ পৰা কোনে আমাক বিচ্ছিন্ন কৰিব পাৰে? ক্লেস বা সঙ্কট, তাড়না বা আকাল, বস্ত্ৰহীনতা বা প্ৰাণ সংশয় বা তৰোৱাল, এইবোৰে পাৰে নে? এই বিষয়ে লিখাও আছে, "আমি তোমাৰ কাৰণে ওৰে দিনটো হত হ'ব লাগিছোঁ কাটিবলৈ নিয়া মেৰৰ দৰে আমি গণিত হ'লোঁ।" তথাপি আমাক প্ৰেম কৰা জনৰ যোগেদি, এই সকলো কথাত আমি জয়তকৈয়ো জয়যুক্ত। কিয়নো মোৰ এনে দৃঢ় বিশ্বাস আছে যে, তাৰ পৰা মৃত্যু বা জীৱন, স্বৰ্গৰ দূত বা শাসনকৰ্তা, বৰ্তমান বা ভবিষ্যত বিষয় বা পৰাক্ৰম, ওপৰ বা তল বা আন কোনো সৃষ্ট বস্তুৱেই আমাক প্ৰভু খ্ৰীষ্ট যীচুত থকা ঈশ্বৰৰ প্ৰেমৰ পৰা বিচ্ছিন্ন কৰিব নোৱাৰে। **(Rom8:35-39)**। ইয়াক পাবলৈ দৌৰি যাওঁ। আপুনি এই আধ্যাত্মিক ক্ষেত্ৰখন অন্বেষণ কৰিব পাৰে। খোলা আছে। কিন্তু অদৃশ্য। ইয়াক গ্ৰহণ কৰিব লাগিব আৰু লোৱাটো নিখুঁত হ'ব লাগিব। অজুহা নেদেখাব। বেয়া মতবাদ, মিছা মতবাদ আৰু প্ৰতাৰণামূলক আত্মাৰ বলি নহ'ব। যিমান পাৰে দৌৰক। আমাৰ আত্মা উচ্চ, স্বৰ্গীয়। ইয়াক পাবলৈ দৌৰি যাওক। ঈশ্বৰ আমাৰ লগত আছে, তেওঁ আমাক তেওঁৰ আত্মা দিছে। যিকোনো দুৰ্বলতাত আমাৰ লগত থকা পৰিচাৰিকা আমাৰ লগত থাকে। আমাৰ জীৱনক আত্মাৰ হাতত দিয়ক। তেওঁ আমাক কৰ্মৰ দ্বাৰা লালন-পালন কৰিব।

আমাক নিখুঁত কৰি তুলিব। আমাক গৌৰৱলৈ লৈ যাব, সেই মহান আশালৈ। আহক আমি সেই সত্যৰ আত্মাৰ **Steward** অৰ সৈতে এক অবিচ্ছেদ্য সম্পৰ্কত আহোঁ। প্ৰভুক ব্যক্তিগতভাৱে জানিবলৈ আহক আমি নিজকে নশ্ব কৰি আত্মাৰ নেতৃত্বত চলিবলৈ আত্মসমৰ্পণ কৰোঁ। ইতিমধ্যে ভিতৰত বহি থকা প্ৰতিটো জীৱন বহুমূলীয়া। আমাৰ জীৱন্ত শিল যীচু খ্ৰীষ্টই হৈছে মূল শিলা। তথাকথিত পাঁচনিৰ এটা দল যিয়ে মাজে মাজে ঈশ্বৰভক্ত, আমি ইয়াৰ সৈতে কৰা দৰে। ঈশ্বৰে এতিয়াও নিৰ্মাণ কৰিবলৈ শিল বিচাৰি আছে। বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক বুলি গণ্য কৰা মানে পবিত্ৰ শিল হোৱা, নিজৰ ইচ্ছামতে জীৱন যাপন কৰা নহয়। ই এটা জীৱন্ত শিল হ'ব লাগে। (১ৰাজা ৬:৭) শিলৰ খনিৰ পৰা অনা শিলেৰে সেই গৃহ নিৰ্মাণ কৰিছিল; সেয়ে গৃহ নিৰ্মাণ কৰি থাকোতে কোনো হাতুৰী, বাটলি বা কোনো লোহাৰ অস্ত্ৰৰ শব্দ শুনা নগ'ল। (1 King 6:7)। ঈশ্বৰৰ সুন্দৰ মন্দিৰ, বাস কৰিবলৈ ঈশ্বৰৰ তম্বু, সুন্দৰ শিল বনাবলৈ আমি হয়তো ঈশ্বৰৰ আগত নিজকে নশ্ব কৰি একেলগে এটা শিল হৈ ঈশ্বৰক উৎসৰ্গা কৰিব পাৰো। আহক আমি এই আধ্যাত্মিক গ্ৰহটোক ৰক্ষা কৰো। ঈশ্বৰে আমাক স্বৰ্গ দিছে। যদিও ই ধূলি আৰু ইয়াৰ সম্পূৰ্ণ সম্ভাৱনাত উপনীত হোৱা নাই ১ কৰিন্থীয়া ৩ অধ্যায় ষোল্ল পদ আপোনালোক যে ঈশ্বৰৰ মন্দিৰ, আৰু ঈশ্বৰৰ আত্মা যে আপোনালোকত নিবাস কৰে, ইয়াক আপোনালোকে নাজানে নে? (1 Cor 3:16)? প্ৰথম, কৰিন্থীয়া ৩ অধ্যায়, ১৯ পদ। কাৰণ ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত এই জগতৰ জ্ঞান মুৰ্ত্তাস্বৰূপ। কিয়নো লিখা আছে, 'তেওঁ জ্ঞানী সকলক তেওঁলোকৰ ধুৰ্ততাৰে ধৰে'। (1 Cor 3:19)। আমি ঈশ্বৰৰ মহিমা কৰিবলৈ কিনা হৈছো। ইয়াৰ বাবে কম আৰু মূল্য আছে। মহাপুৰোহিত হিচাপে সেৱা কৰিবলৈ সাজু হওক। ৰোমীয়া ১২ অধ্যায়ৰ দৰে আধ্যাত্মিক বলিদান দিবলৈ। প্ৰথম পদত ইয়াক জীৱন, পবিত্ৰতা আৰু ঈশ্বৰক সন্তুষ্ট কৰা নৈবেদ্য দিবলৈ সাজু হোৱা বুলি কোৱা হৈছে। এজন ভাল মহাপুৰোহিত হিচাপে এই শৰীৰটোক সংৰক্ষণৰ বাবে ইয়াত কোনো অন্যায় কামত প্ৰৱেশ নকৰিব আৰু ইয়াক সম্পূৰ্ণৰূপে মন্দিৰ বুলি গুৰুত্বসহকাৰে লওক। ঈশ্বৰ সন্তুষ্ট হ'ব। অনন্তকালৰ বিষয়ে চাওক। ইব্ৰী ১২ অধ্যায়ত প্ৰথম পদত এতেকে ইমানবোৰ সাক্ষীয়ে আমাক চাৰিওফালে বেৰি থকা দেখি, আহক, আমিও আটাই বাধা আৰু আমাক লগ ধৰি থকা পাপ দূৰ কৰি আমাৰ আগত থকা দৌৰৰ পথত ধৈৰ্যৰে দৌৰোহঁক, (Heb 12:1)। ইফালে সিফালে নাচাব। লক্ষ্যলৈ আগবাঢ়ক। প্ৰভুৰ পৰা গ্ৰহণ কৰক: কাৰণ ঈশ্বৰ আমাৰ লগত আছে। ৰোমীয়া ৮ অধ্যায় ৩১ পদ তেতিয়াহলে এইবোৰ কথাত আমি কি ক'ম? যদি ঈশ্বৰ আমাৰ সপক্ষ হয়, তেনেহলে আমাৰ বিপক্ষ কোন হ'ব পাৰে? (Rom 8:31)? আমাক চাই আছে, আপোনাৰ প্ৰতিটো খোজ চাই আছে। আজি যদি ঈশ্বৰৰ আত্মাই আপোনাৰ হৃদয়ৰ লগত কথা কয়, তেন্তে ঈশ্বৰে আপোনাক ভাল পায়। ঈশ্বৰে বিচাৰে যে আপুনি আপোনাৰ সম্পূৰ্ণ সম্ভাৱনাক লাভ কৰক। ঈশ্বৰৰ হাত আপোনাৰ লগত আছে। হাৰ নামানিব আৰু হাৰ নামানিব শিকাওক। **Submit** কৰক। ঈশ্বৰে আমাক এই কথাৰে আশীৰ্বাদ কৰক। **Amen**

For Technical Assistance
Amen TV Network
Trivandrum,Kerala
MOB : 999 59 75 980
755 99 75 980
Youtube : amentvnetwork
www.amentvnetwork.com

Contact
Pastor.Benny
Thodupuzha
MOB: 9447 82 83 83